

РІК LXVIII, Ч. 10

ЖОВТЕНЬ – 2011 – OCTOBER

№ 10, VOL. LXVIII

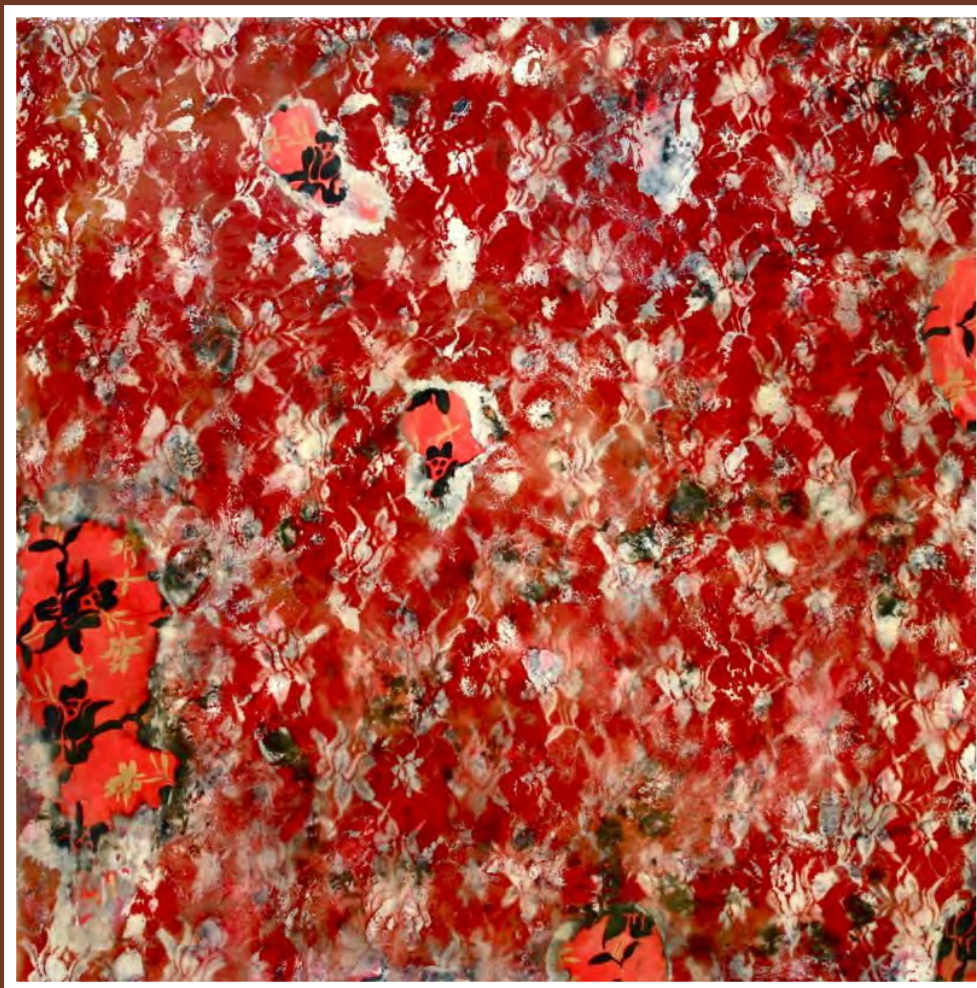
НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

„НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

СУА - неприбуткова організація

Засновник Українського Музею в Нью Йорку

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

“OUR LIFE”

Published since 1944

Non-profit organization

Founders of the Ukrainian Museum in New York, N.Y.

РІК LXVIII

ЖОВТЕНЬ

Ч.10

VOL. LXVIII

OCTOBER

№ 10

Україномовний редактор – Лідія Слиж
Англомовний редактор – Олеся Валло

Редакційна колегія :

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА,
Марта Богачевська-Хомяк, Христя Швед, Марта Тарнавська,
Вірляна Ткач, Наталія Даниленко, Святослава Гой-Стром

Ukrainian-language editor – Lidia Slysh
English-language editor – Olesia Wallo

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President
Martha Bohachevsky-Chomiak, Christina R. Shwed, Marta Tarnawsky,
Virlana Tkacz, Natalia Danylenko, Sviatoslava Goy-Strom.

„Наше життя” виходить раз у місяць (окрім серпня).
by Ukrainian National Women's League of America, Inc.,

“OUR LIFE” (USPS 414-660) is published monthly (except August)
203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

ЗМІСТ – CONTENTS

Маріянна Заяць. Ділимося вітками та думками	1
Світлини з поїздки до України	2
Уляна Зінич. Незабутні враження святкування 90-ліття СУ	7
Лідія Білоус. Мої особисті спогади, враження та почуття з подорожі по Україні	9
Подяка	11
Ірена Гладка. Почесна членка СУА.....	12
Christine Chomyn Izak. Honorary Member of UNWLA	13
Марія Левицька. З когорта нескорених	14
Світи Святослава Гординського. Пресове повідомлення УМ	16
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, Views & News.....	17
Обкладинка/Cover artist.....	22
Olesia Wallo. Teaching and Living Ukrainian Culture	23
Микола Дупляк. Повчальна розповідь про життя непересічної жінки	24
Ірина Сенік. Вірші.....	25
Відійшли у Вічність.....	25
Пожертви.....	26,28,33
Ольга Сливка. Чому жінки повинні належати до СУА ?.....	27
Ihor Magun. Hot Flashes	29
Люба Білозір-Баран. Приемна зустріч вільних членок СУА	30
Рута В. Галібей. З діяльності 29-го Відділу СУА	31
Олександра Дяченко-Кочман. Участь у виставці жінок-мистців Чикаго	32
Христя Юзич. Золоті ікони	33
Христя Швед. Як Оля великою стала	34

- Редакція не завжди поділяє позицію авторів.
- Редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.
- При передруці обов'язково подавати джерело „Наше життя.”
- За точність викладення фактів відповідає лише автор.
- Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.
- Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.
- Просимо негайно повідомляти АДМІНІСТРАЦІЮ ПРО ЗМІНИ АДРЕСИ – ЗМІНИ РОБИМО БЕЗКОШТОВНО.
- Посмертні згадки та знімки поміщуємо безкоштовно.
- Просимо авторів присилати статті до **10 числа місяця**.
- Просимо авторів подавати свої **контактні інформації** зі статтями, щоб редакція могла до Вас звернутися в разі потреби.

На обкладинці: Богданна Кесала. *Те, що під сподом.*
On the cover: Bohdanna Kesala. *What's beneath.*

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices.(USPS 414-660) Postmaster: send address changes to: "OUR LIFE", 203 Second Ave., New York, NY 10003

Підписано до друку 19 вересня 2011 р.
Маріянна Заяць, голова СУА.

© Copyright 2010 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP. 1360 Clifton Ave #402, Clifton, NJ 07012
Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 email: computopr@aol.com

Адміністрація:

Our Life Administration
203 2 Avenue 5th Floor
New York, NY 10003-5706

Tel.: (212)533-4646
office@unwla.org

Адміністратор – Оля Стасюк
Канцелярйні год.: Вівторок, середа, четвер – 11 – 7

Administrator: Olha Stasiuk
Office hours: T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.

\$3 Один примірник / Single copy

\$40 Передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують „Наше життя” з оплатою членської вкладки через відділ. Передплатникам висилається пригадка про відновлення передплати.

UNWLA member subscription fee is included in the annual member dues, which she pays through her branch. **Subscribers** are sent renewal letters.

ДІЛИМОСЯ ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

Кожного року у серпні голова СУА разом із членками Екзекутиви чи Головної Управи беруть участь у Річних нарадах Світової Федерації Українських Жіночих Організацій та Світового Конгресу Українців. Чому це важливо? Як співзасновники СФУЖО, ми мусимо ділитися нашими досягненнями за попередній рік та нашими плянами на майбутнє з керівництвом СФУЖО, а також із жіночими організаціями усього світу. СУА недостатньо поширює інформацію про ту величезну роботу, яку ми проводимо практично у всіх ділянках суспільного життя як в діаспорі, так і в Україні. А такий розголос про нашу діяльність є вкрай важливим для нашої організації, тому що лише у такий спосіб наш внесок може бути зауважений і оцінений. Не менш важливим є те, щоб ми налагоджували зв'язки з головами інших організацій, що входять до СФУЖО, і дізнавалися про їх здобутки та проблеми. Зрозумівши їхні труднощі та побачивши успіхи, ми часто можемо почерпнути чимало корисного для власної праці. І, незважаючи на те, що організації працюють у різних країнах, завдяки таким контактам зміцнюється і стає очевидним наше спільне бажання покращити життя українців, де б вони не жили, чи то через суспільну працю, чи культурні і освітні проекти. Союз Українок Америки також звітує про свої численні досягнення на зборах членів-організацій СКУ, пропонуючи короткий огляд нашого вкладу в життя української громади в США.

У цьому році ми відправилися в Україну з першою заступницею голови Уляною Зінич, новообраною заступницею голови для справ зв'язків Лідією Білоус і новообраною архівною референткою Олею Дроздович. Під час цієї подорожі ми опинилися у справжньому вирі подій – зустрічей, презентацій, інтерв'ю та особистого спілкування. Щоб детальніше передати події нашої двотижневої поїздки, я подаю її опис день за днем:

15 серпня 2011 р., понеділок. Ми нарешті зустрілися з доктором Василем Савчином, лікарем, з яким СУА та організація Doctors Collaborating to Help Children, яку представляє д-р Геннадій Фузайлов, активно працює над покращенням роботи Дитячого опікового відділу лікарні № 8 у Львові. (Офіційне оголошення розміщено на нашому веб-сайті: СУА та Doctors Collaborating to Help Children оголосили про співпрацю з метою покращення якості медичної допомоги дітям міста Львова та регіону, які отримують лікування від опіків у Львівській лікарні № 8. Для цього опіковому центру буде передано медичне обладнання та необхідні матеріали, а лікарі отримають можливість підвищити кваліфікацію, отримавши доступ до інформації про сучасні методи лікування та догляду за пацієнтами з опіками.)

Д-р Савчин показав нам відділ і те обладнання, яке СУА уже придбало для лікарні за кошти з Фонду Марусі Бек: автоклав (стерилізаційну камеру) із додатковими матеріалами, операційний стіл та операційні лампи. Технічний та фізичний стан опікового відділу залишає бажати кращого за американськими мірками, проте, незважаючи на це, доктор Савчин і його команда досягають видатних результатів. Крім того, доктор Савчин

доповнив розповідь д-ра Фузайлова про першу у Східній Європі співпрацю у рамках програми підтримки дитячих лікарень, спонсоровану госпітальями Shriners International, яка була проведена у цій Львівській лікарні в червні 2011 р. (У ході цієї програми, 21-22 червня двадцять два пацієнти, з яких чотири були пацієнтами «Шрайнерз госпіталь», пройшли огляд, і п'ятьом дітям з опіками були проведені операції українськими хірургами, в тому числі доктором Савчином. Один із маленьких пацієнтів ще є в лікарні під наглядом д-ра Савчина. У Львові також було прочитано три лекції про лікування пацієнтів з опіками, а опіковий відділ отримав хірургічні та анестезійні засоби вартістю \$5000.) Учасники проекту зустрілися з Мером Львова Андрієм Садовим, який висловив підтримку співробітництву СУА та Doctors Collaborating у цьому медичному та освітньому проекті. СУА пишається, що ми виступили спонсорами цієї першої програми підтримки дитячих лікарень «Шрайнерз госпіталь», і ми були дуже задоволені із зустрічі з паном Савчином і персоналом відділу.

Ця співпраця продовжуватиметься. 14-27 вересня д-р Савчин приїжджає до Бостона, де він ознайомиться з новими методами лікування та, як гість-професор, прочитає лекцію у

8/15/2011

8/16/2011

8/17 -19 /2011

8/20/2011

8/21-23 /2011

8/24/2011

Гарвардському медичному коледжі. Це стало можливим за сприяння д-ра Геннадія Фузайлова, який працює у шпиталі «Масачусетс Дженерал» та Гарвардському медичному коледжі і очолює Doctors Collaborating to Help Children. На пропозицію США Українська медична асоціація Північної Америки спонсорує цей візит д-ра Савчина до Бостону. УМАНА буде запрошена профінансувати освітній аспект цього проєкту. Зустріч з маленькими пацієнтами д-ра Савчина та їхніми матусями зворушила і нагадала нам, чому ми підтримуємо цей проєкт.

Наступним стали відвідини домівки «Сейбр-Світла», що з 1990 року займається поширенням в Україні книг, які пересилає американський фонд Sabre, створюючи можливість для розповсюдження цих книг серед громадських бібліотек та різних освітніх та наукових закладах по всій Україні. Союз Українок Америки та наші відділи надавали істотну допомогу «Сейбр-Світлу». Протягом багатьох років Ліда Білоус, яка була в той час вільною членкою Екзекутиви США, займалася невдячною справою збору, пакування і пересилки численних контейнерів з книгами за підтримки української громади міста Бриджпорт, штат Коннектикут. Цього року склад «Сейбр-Світла» був заповнений підручниками, готовими для передачі освітнім закладам по всій Україні. Цікаво, що всі книги були на англійській мові. Це і надалі є важливою підтримкою для українських шкіл.

16 серпня 2011 р., вівторок. Зустріч в Українському католицькому університеті із заступницею директора розвитку УКУ Ольгою Зарічинською. Пані Ольга провела нас університетом, розповівши про пляни щодо навчальних програм та розширення матеріальної бази УКУ. Причиною візиту було наше бажання збагнути перспективу створення посади лектора з гендерних/жіночих студій, запропоновану США, і як найкраще втілити цей проєкт в життя. Ми розповімо про підсумки цієї зустрічі на Річному засіданні Головної Управи США 14-16 жовтня.

В офісі Львівського відділу Союзу Українок України відбувся запис радіоінтерв'ю, в якому, окрім мене, взяли участь Ольга Пастушенко, голова Львівського обласного відділу СУ, Зоряна Білик, колишня голова Львівського обласного відділу СУ та Ганна Папірник - голова Львівської обласної організації "Жіночий вибір." Темою інтерв'ю було 90-річчя заснування Союзу Українок та 20-річчя його

відродження. Згадали і про внесок США, який заохочував і підтримував відновлення Союзу Українок в Україні двадцять років тому, і про наші спільні проєкти.

17 серпня 2011р., середа. Європейський конгрес українських жінок (який офіційно розпочався 16 серпня) під проводом Марії Фінів, голови Організації українських жінок у Великобританії, проходив у приміщенні Національного університету «Львівська політехніка». Проведено круглі столи за такими темами: «Успішна інтеграція української меншини в європейських країнах» – очолена представницями Чехії; «Інтеграція та перспективи української жінки в європейських країнах» – Скандинавія; «Що нас об'єднує? Чим ми відрізняємося?» – Франція і Великобританія.

Я зачитала звіт про працю США за минулий рік, підкресливши видавництво перекладу книги «Свіча пам'яті» - *Candle in Remembrance*, і свій виступ в Організації Об'єднаних Націй на 25-ліття Чорнобильської катастрофи. Також, я дала інтерв'ю незалежному кореспонденту львівської газети «День» Тетяні Козирьовій, яке було організоване Іриною Ключковською, директором Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою «Львівської політехніки».

В офісі мера Львова пройшла зустріч із його заступницею Маргою Литвинюк, щоб ознайомити Львівську міську раду з діяльністю США, нашою співпрацею з Союзом Українок України, а також, щоб попросити про асигнування з міського бюджету для проведення дуже необхідного ремонту і модернізації опікового відділу лікарні № 8 міста Львова. Цю зустріч організувала для нас Ольга Пастушенко, голова Львівського обласного відділу СУ. Оля Пастушенко – скромна і дуже щира людина, яка перш за все думає про те, що буде корисним для організації, і завжди віддає належне її членам. Візит був успішним, і заступниця мера була вражена інтенсивністю і об'ємом тих благодійних проєктів, які США провадить в Україні.

Біля офісу мера я дала ще одне імпровізоване інтерв'ю для місцевої радіостанції. Через святкування 90-річчя Союзу Українок та проведення Міжнародного жіночого форуму у Львові цього року зацікавлення з боку медіа до цих подій загалом і до США, як важливого представника діаспори, було в надлишок.

Увечері 17-го серпня на завершення Європейського конгресу відбувся прощальний

фуршет з розважальною програмою. Нам було надзвичайно приємно отримати нагоду провести час із першою Головою відновленого Союзу Українок України та глибоко шанованою дисиденткою Атенєю Пашко.

18 серпня 2011р., четвер. Офіційне відкриття Міжнародного форуму українок, який зібрав членів-організацій СФУЖО, а також демократичні жіночі організації України. Серед інших промовців, вступне слово мала і голова Союзу Українок України і депутат Верховної ради пані Лілія Григорович.

Заступниця голови СУА Уляна Зінич взяла участь у круглому столі на тему «Представництво українських жіночих організацій на міжнародній арені – їх діяльність та завдання». Пані Зінич подала детальний звіт про наш досвід співпраці з міжнародними організаціями та про те, чого СУА зумів досягти в результаті такої співпраці. Серед інших круглих столів, що відбувалися в цей день, обговорювалися такі теми: «Українська жінка в селі і її боротьба з бідністю у сучасній Україні», «Національна освіта в Україні – головна інвестиція в майбутнє країни», а також «Об'єднання українських жіночих організацій в Україні та в усьому світі для захисту прав і свобод української жінки».

Я прийняла участь у радіопрограмі в студії, темою якої був Міжнародний форум та жіночі організації і їх проблеми. Окрім мене, серед учасників цієї 60-хвилинної програми були Ростислава Федак, заступниця голови Союзу Українок України, Марія Фінів, голова Організації українських жінок у Великобританії і д-р Орислава Хомик. Дискусія була інтерактивною і жвавою. У другій половині дня тривало обговорення круглих столів на теми: «Українські жіночі організації як захист національної ідентичності» та «Український жіночий рух як фактор забезпечення рівноправності жінок».

19 серпня 2011р., п'ятниця. Міжнародний форум продовжує презентація «У якому напрямі йде ваша організація? На яких проблемах зосереджує увагу?» Заступниця голови Союзу Українок України Ростислава Федак і я взяли участь у обговоренні цієї теми. Моєю відповіддю було, що, протягом років нашої праці багато проектів повторювалися, бо ми завжди дотримуємося своєї основної місії, визначеної в нашому Статуті. Однак ми намагаємося пристосовуватися до сучасності і, відповідно, провадити проекти, які є потрібними сьогодні.

Стараннями Олі Пастушенко, делегацію союзниць, що зібралися на святкування 90/20-ої річниці Союзу Українок України, запросили до участі у телевізійному шоу на Львівському 12-му каналі. Окрім мене та пані Олі на питання журналістів відповідали Віра Ковальчук, голова Союзу Українок м. Євпаторії (Крим); Алла Дебелюк, заступниця Голови Союзу Українок та Ганна Папірник, голова Львівської обласної організації «Жіночий вибір». Розмова охопила теми від Міжнародного форуму до річниці Союзу Українок і до життя українських жінок «четвертої хвилі» в США.

У цей день також було розпочато святкування 90-річчя Союзу Українок України, які триватимуть до грудня і завершаться в Києві. Ці перші урочистості, ініційовані Львівським обласним відділом, зосередилися на роботі близько 2700 членок, які належать до цього відділу, і розповіли про роки із часу відродження організації у 1991р. Вихідні дні розпочалися з великої виставки і перегляду фільму про основну діяльність цього відділу з 1991 року, які пройшли в Музеї історії релігії в самому місті Львові. Різноманітність і обсяг роботи Львівського обласного відділу гідні подиву і поваги. Вітаємо!

20 серпня 2011р., субота. Відкрито офіційні святкування 90-ої річниці СУ із паради на Проспекті Свободи у центральній частині міста. Членки районних відділів, які прибули автобусами, були одягнені у традиційні строї із своїх регіонів. У Львівській опері відбувся гала-концерт. СУА отримав офіційну грамоту від Управління охорони здоров'я Львівської області на визнання та подяку за нашу підтримку численних соціальних проектів. Концерт тривав три години, і одна частина була краща за іншу. Виступ групи «Орфей» на завершення концерту з їхнім надзвичайним виконанням «Многая літа!» для Союзу Українок залишив незабутнє враження. (Повніше висвітлення цього заходу Ви можете прочитати у звіті заступниці голови Уляни Зінич).

Я привітала присутніх від себе та від усіх членок Союзу Українок Америки і передала привіти від Почесних голів Ірини Куровицької і Анни Кравчук. Це була мить історичної ваги для мене та для нашої організації: стоячи на сцені вщерть заповненого оперного театру (розрахованого на тисячу місць), я згадала про «посяну зернину – закладене посестринство» 1925 року, коли в

Америці був заснований Союз Українок для того, аби наділити голосом наших сестер в Україні. Виступати в місті, де Союз Українок взяв свій початок 1921 року, перед аудиторією жінок, що присвятилися місії та цілям первинної організації, було надзвичайно зворушливо!

По обіді перед Оперним театром мене взяли на ще одне інтерв'ю журналісти місцевого телебачення (Свобода). Їх цікавило, чому ми, американські жінки, все ще маємо натхнення працювати з Україною, а також зберігати і розвивати українську культурну спадщину?

21-23 серпня 2011р., неділя-вівторок. Рано вранці у неділю 21 серпня ми вилетіли із Заходу на Схід для участі у Світовому Конгресі Українців, що відбувся цього року у Києво-Могилянській Академії. Із 21 до 23 серпня ми приймали участь в офіційному відкритті і робочих засіданнях Конгресу.

23 серпня 2011р., вівторок. Перша заступниця голови Уляни Зінич зачитала річний звіт СУА і подарувала англійський переклад «Свічі пам'яті» президенту СКУ Євгену Чолію.

Заступниця голови для справ зв'язків Лідія Білоус зустрілася з Олексієм Миколаєвичем Зарицьким, начальником відділу Міністерства зовнішніх справ у справах закордонних українців. Серед інших питань, пані Білоус звернула увагу на проект зведення пам'ятника Голодомору у Вашингтоні. 12 вересня 2011 року вона братиме участь у зборах

Крайового Комітету США для визнання Голодомору геноцидом 1932-1933 рр. Ця тема надзвичайно цікавить та хвилює діаспору США.

Голова СУА Маріянна Заяць зустрілася із головою Союзу Українок України і депутатом Верховної ради Лілією Григорович та головою Київського відділу СУ Мотрею Брунько, щоб обговорити діяльність організації та пляни щодо проведення у Києві головних урочистостей з нагоди 90-ої і 20-ої річниць, запланованих на грудень.

24 серпня 2011 р., середа. Святкування 20-річчя Незалежності України. Наша делегація взяла участь у демонстрації в парку Шевченка. Лідери опозиційних партій висловили свою стурбованість нинішньою владою. Це був мирний протест, але на вулицях столиці України чергували міліція та спеціальні підрозділи Беркуту, аби наглядати за демонстрантами і, можливо, їх залякати. Учасники мітингу вільно висловлювали своє незадоволення присутністю силових підрозділів. Хрещатик був перетворений на вуличний фестиваль з вуличною торгівлею, змаганнями з настільного тенісу та баскетболу, молодими людьми в національних строях, які прогулювалися вздовж вулиці на ходулях. Чи ця зміна святкування була доцільною? Чи ми сумували за патріотизмом? (Читайте враження заступниці голови Ліди Білоус). Ювілейний концерт на Майдані був дуже цікавим і зібрав велику аудиторію – вперше в новітній історії України Хрещатиком не марширував військовий парад.

Наша мандрівка була розмаїтою та дуже насиченою, і вона нас дуже збагатила. Ми відновили давніші контакти, але також отримали нагоду нав'язати чимало нових. За допомогою нашого колажу з фотографій ми хочемо поділитися своїми враженнями з вами, дорогі наші читачі!

Як тільки ми повернулися з України, я мала приємну нагоду ще раз вирушити в дорогу, цього разу до Клівленду, штату Огайо, де 8-ий Відділ та Окружна управа Огайо урочисто відкрили відновлений пам'ятник Лесі Українки роботи М. Черешньовського у Городі національних культур в Клівленді. В суботу 27 серпня мене і мого чоловіка тепло привітала Окружна управа під час неформальної зустрічі за вечерею із присутніми членками СУА. Я радо поділилася враженнями «за гарячими слідами» про нашу поїздку в Україну.

Формальна церемонія відкриття з освяченням та перерізанням стрічки пройшла чудово, за участю представників духовенства, мера Клівленда і конгресмена Деніса Кусинича. У своєму привітальному слові я поділилася історією про наполегливість 33-го Відділу у справі зведення цього величного пам'ятника півстоліття тому, а також подякувала 8-му Відділу за

відновлення зовнішнього вигляду і краси монументу та догляд території навколо нього. Ми пишаємося тим, що могли анонсувати це відкриття реставрованого пам'ятника в нашому звіті на Світовому Конгресі Українців у Києві! Із коментарів нам стало зрозуміло, що без наполегливої праці та ініціативи голови 8-го Відділу Дозі Кріслатої цей проєкт не увінчався б таким успіхом! Вітаємо, пані голово!

Наближається осінь, і Головна Управа СУА плянує своє річне засідання на жовтень. Ми зосередимося на двох проєктах – Дитячий опіковий відділ та плян створення лекторської посади із гендерних/жіночих студій в Українському католицькому університеті. Ці два проєкти не лише покращать життя для тих, хто зможе скористатися їх результатами, а й підвищать рівень і престиж проєктів СУА. Я закликаю Вас переглянути резолюції, прийняті на нашій травневій ХХІХ Конвенції (їх можна знайти у «НЖ» за липень-серпень) і прикласти зусилля, щоб зробити цей рік знову ж таки продуктивним для нашої організації. Нехай благословить нас Господь!

Маріянна Заяць, голова СУА.

НЕЗАБУТНІ ВРАЖЕННЯ СВЯТКУВАННЯ 90-ЛІТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК

З нетерпінням наша четвірка: Маріянна Заяць (голова СУА), Уляна Зінич (перша заступниця голови СУА), Ліда Білоус (заступниця голови для справ зв'язків) і Ольга Дроздович (архівальна референтка) очікувала 11-го серпня, дня від'їзду в Україну, спочатку до Львова на Річні наради СФУЖО, святкування 90-ліття заснування Союзу українок та 20-ліття відродження цієї організації, а відтак до Києва на Річні збори СКУ і на святкування дня Незалежності України.

Заздалегідь, ще перед нашим від'їздом до Львова, ми мали докладний розклад програми Річних нарад СФУЖО. Знали приблизно, чого сподіватись, бо голова СУА вже була три рази на цих нарадах і, крім того, ми всі мали змогу прочитати докладні звіти цих засідань.

Менше приготовані були ми до святкування 90-ліття створення СУ і 20-ліття його відродження. Ми знали, що наші посестри в Україні вміють щедро і цікаво приймати гостей, але ми ніяк не були приготовані на такі цікаві, зворушливі і урочисті святкування.

Не буду подавати історичні факти про СУ, бо ці інформації можна знайти в

книжках, на мережах і в нашій ХХІХ Конвенційній книзі СУА. Тільки згадаю, що святкування, про які йде мова, відбулись з нагоди 90-річчя створення Союзу Українок – однієї з найдавніших громадських організацій України, створеної у Львові 21-23 грудня 1921р., а відродженої 1991р.

Хочу поінформувати, що у Львові ми відвідали гріб Мілени Рудницької на Личаківському цвинтарі. **Мілена Рудницька, знана феміністка і голова Всесвітнього Союзу Українок (1928-1939 рр.) входить в історію Союзу Українок.**

Враження і почуття важко описати, але ми почувались у присутності величної жіночої постаті Українки.

Вже напередодні 20 серпня жінки, члени Львівського відділу СУ, які масово поприїжджали на святкування, на чолі із головою Львівського відділу Ольгою Пастушенко, зустрілись із посестрами з цілої України і з гостями – союзнянками із діаспори (а представлено було 18 країн).

Як буває між жіноцтвом, обговорювали різні життєві проблеми та обмінювалися думками про становище жінки у сучасному світі і як його покращати.

Відтак, під час смачної вечері, було

багато співу і музики (адже українські жінки не уявляють себе без пісні). Прийняття знамените, а задушевні пісні не раз викликали чимало сліз. Були це пісні знані нам, які ми чули ще давно від родичів і які ми співали по молодечих таборах, було між ними чимало патріотичних пісень. Але також співали багато нам невідомих, нових пісень. Ми справді почувались в Україні, між своїми людьми.

20 серпня збудило нас красне сонце, день чудовий. Це був день святкування, день відзначення знаменної дати – 90-літнього ювілею Союзу Українок. Перед Палацом мистецтва, де раніше відбулось урочисте засідання, стояли завітчані коні зі святковим возом, а на ньому короваї з різних районів Львівщини.

Поки ми дійшли до цього місця, ще здалека бачили багато автобусів, які попривозили союзянок, а чим ближче ми підходили до Палацу, перед очима відкривалась різнобарвна картина – жіноцтво у вишиванках, багато з яких у старовинних, притаманних окремим селам, містам та областям. Інші – у сучасному вишиваному одязі. Виглядало, що всі куточки України були тут представлені.

Досить зорганізованими колонами ці жінки, по шість в кожному ряду, під звуки духової оркестри вирушили пішим походом через давні вулиці Львова до Проспекту Свободи, а далі до оперного театру. По дорозі нас вітали (а ми їх), до нас махали глядачі, більшість старших, але де-не-де малі діти з молодими родичами. Власне, це була найбільша радість. Нові покоління українців, майбутні провідники держави! По дорозі колона зупинилась і помолилась коло фігури Матері Божої, а далі, перед пам'ятником Тараса Шевченка союзянки виконали «Заповіт», «Реве та стогне Дніпр широкий», і, звичайно, «Червону калину». Багато голосів зливались в один.

Біля оперного театру, куди вже заїхав віз з короваями, безперервно мерехтіли фотоапарати. Сформувались нові знайомства, всі хотіли фотографуватись з новими

На Личаківському кладовищі (зліва): О. Дроздович, Л. Білоус, У. Зінич і М. Заяць.

приятельками, а найбільше із Атеною Пашко, першою головою відродженого СУ, людиною, котру любляче називають символом Жінки-Українки.

Урочистий концерт, яким вміло провадив режисер п. Юрій Чеков, відбувався в Українському національному театрі опери і балету імені Соломії Крушельницької. Заля вщерть заповнена.

Меценатами відзначення 90-ї річниці заснування Союзу українок стали Музей історії релігії та благодійна організація Фонд братів Дубневичів.

Гучними оплесками обдарували присутні п. Маріянну Заяць, голову Союзу Українок Америки за привіт, котрий вона щиро і зворушливо виголосила від імені СУА. Ми горді за нашу організацію, яка має таке велике признание в цілому світі, а також були зворушені, що так тепло прийняли присутні нашу голову.

Після коротких, але змістовних привітів чарували нас незабутні музичні виступи. Багато талану, співу, танцю, віршів. Але, на мою думку, діти з сіл Львівщини були справжніми переможцями.

Ми вдячні провідникам СУ, а спеціально Олі Пастушенко, голові Львівського відділу, котрі нас запросили і так родинно прийняли.

*Уляна Зінич,
перша заступниця голови СУА*

МОЇ ОСОБИСТІ СПОГАДИ, ВРАЖЕННЯ ТА ПОЧУТТЯ З ПОДОРОЖІ ПО УКРАЇНІ

Багато людей мріють про той день, коли вони зможуть відвідати рідну країну – країну, де вони родилися та звідки походить їх родовід. Це завжди особлива і важлива подія. Чи то перший, чи десятий раз, немає слів, щоб описати почуття повернення додому та почуття приналежності до тої землі. Я мала можливість поїхати на свою Батьківщину вперше 21 рік тому, а опісля ще кілька разів. Кожного разу були інакші враження.

Цим разом я мала великий привілей поїхати з делегацією від СУА на Річні Збори СФУЖО, 90-ліття святкування СУ у Львові й на Річні збори СКУ в Києві.

Мене просили поділитися своїми враженнями. Не буду Вам описувати наші формальні зустрічі, бо це зробить голова СУА Маріянна Заяць.

Хочу поділитися з читачами декотрими особистими зустрічами і спостереженнями. Відразу хочу сердечно подякувати Лесі Ісаєвич, доні сл.п. Олі Ісаєвич (колишнього виконавчого директора “Сейбр-Світло” у Львові) за її чемність, час і труд у придбанні притулку для нас у Львові й Києві та рівнож за придбання водіїв для нас.

Лет довгий, але товариство приємне, так що час відносно скоро перейшов. На лєтовищі у Львові нас вітали і нами зайнялися Роман Бєнь і Святослав Сергійов, працівники “Сейбр-Світло”. Вони нас завезли до нашої квартири у Львові, яка знаходилася в самому центрі Львова, дві вулиці наліво, ми вже на Проспекті Свободи, а три вулиці направо знаходиться Площа Ринок. Зруніше не могло бути. Ага, забула дуже маленьку деталь. Квартира на 4-му поверсі (будинок з 17-го століття, так що без ліфта). Наша двотижнева програма в Україні дуже насичена.

Субота 13-го. Прекрасний соняшний день. Виходимо на вулицю. Перед нами парк і імпазантний пам’ятник Королю Данилу Галицькому. Ми шукаємо, де б поснідати. По кав’ярнях типічне меню включає чай, каву, еспрессо або американо (еспрессо і чуть-чуть додано окропу), а до того можна замовити канапку або торт. Поснідали, ну і де чотири жінки, які мають хвилину вільного часу, вперше підуть? Очевидно, на

вернісаж. Ідемо по Проспекті Свободи. На вулицях маса народу, всі одягнені в найновіший модельний одяг з Європи. Що два кроки кав’ярні, крамниці з одягом, взуттям, ювелірними виробами і т.п. Одиноке, що відрізняє Львів від інших європейських міст – це мова. Тут переважає українська розмовна мова. Але вже тепер більше чути російську мову, ніж 21 і навіть 5 років тому. Мені оповідали, що приїжджають зі Сходу фінансово заможні люди і викупувають квартири та підприємства. Давніше на вернісажі було чути тільки українську мову. Сьогодні вже не так. По дорозі нас ніби огортають хвилі Дніпра, і ми опиняємося перед пам’ятником нашого Пророка. Ну, і, очевидно, примусова спільна знімка. По парку гуляють молоді родини з діточками. Кілька годин ми на закупах. Мусимо звидіти всі кіоски, щоб знати, де найкращі речі. Купивши сувеніри для внуків і дітей, ідемо на зустріч з головою СУ Львова. Оля Пастушенко – це висока, гарна, молода жінка зі щирим усміхом в очах і на устах і з товариською вдачею. Знайомимося при каві, а відтак до нас підходить д-р Василь Савчин, директор відділу опіків 8-ої лікарні у Львові. Відразу нас везе на вже замовлену вечерю в ресторан «Княжий Двір» в селі Сокільники, звідки він і Оля походять. У товариській атмосфері зі смачною вечерєю д-р Савчин оповідає нам про свою лікарню, свою спеціалізацію рятування дітей від жахливих опіків. Дякує СУА за безмежну допомогу цій лікарні та за можливість працювати з лікарями з Америки.

Неділя, 14-го. Пробуджуємося до церковних дзвонів. Знову гарний соняшний день. Д-р Ліда Писарівська, двоюрідна сестра мого чоловіка запровадила нас до перлини архітектури Львова – церкви св. Андрія. Цей святий храм, пояснює Ліда, з глибини віків доносить до нас послання. Збудована на початку 17-го століття, до сьогодні залишилася осередком релігійного й культурного життя галицької столиці. Від 1990 року вона є греко-католицькою парафією, в якій служать отці василіяни. Давніше це був одойменний римо-католицький костел при монастирі отців бернардинів.

Про надзвичайно цікаву історію і архітектуру цієї церкви залишаю знавцям до описання.

Якраз ми потрапили на свято Спаса, так що ми мали можливість приєднатися до мешканців міста. З святом Спаса пов'язані різні обжинкові обряди: святять у церкві обжинкові вінки, з нежатих на ниві кількох стеблинок зав'язують «спасову бороду». Львів'яни, хоча й міщани, але затримують давні українські звичаї й обряди. Було дуже зворушливо зайти до заповненої церкви, де кожен тримає в руках прекрасні, по-мистецькому вироблені китиці засушеного зілля і кошики яблук. Всі вірні під проводом хору беруть участь у Службі Божій. Мороз поза шкіру йде. Я чуюся так, як вдома. Можу разом з парафіянами співати. По закінченні Богослуження миряни стають по двох сторонах входу, а священники, ідучи серединою, святять людей, зілля і яблука. Тут я підходжу до двох гарних жінок у вишивках з особливими китицями зілля, щоб їх сфотографувати. Вони мене запитують, звідки я приїхала. Відповідаю, що з Америки. «А ми з Італії». І так діяспора стрічається. З приємністю ми спостерігали, з яким бажанням, вірністю і радістю львів'яни долучаються до великого свята.

З церкви вирушаємо на Личаківське кладовище. Кожного разу я відвідую це найвеличніше і найстарше кладовище в Європі, де мене обгортають душі наших предків. Здається, що вступаю в давнє минуле. Купую китиці квітів, щоб положити на гроби бабусі і дідуся мого зятя Андрея Олексія, на свіжу могилу моїх друзів Ярослава і Олі Ісаєвичів, які лежать коло вічного місця спочинку засновниці Союзу Українок Мілени Рудницької. Скорботні, але дуже цікаві надгробки і пам'ятники. Скульптурні композиції надгробних пам'ятників, які знаходяться на Личаківському кладовищі, залишаються в пам'яті назавжди. Це місце не залишає людину бути байдужим. Воно запам'ятовується на все життя, як музей української слави, краси, мистецтва та вічності.

По обіді ми мали кілька офіційних зустрічей. У Львівському обласному відділі СУ – Світлиці, так називають домівку СУ, яка знаходиться на вул. Франка, наша голова дала інтерв'ю на радіопрограмі. У Світлиці нас вітали членки комітету святкування

90-ліття СУ чарівна, енергійна і весела пані Марійка та адміністратор пані Таня. Так, як і всі союзанки, вони веселі, ввічливі, зарадні і дуже працьовиті. Повертаючись до хати, вирішили вступити на Ринок. Тут знову маса народу, сидять на лавках, їх забавляють вуличні артисти: музиканти, міми, танцюристи. Зблизька чути чудову музику, яка нас приваблює. Підходимо, а там кав'ярня-бар, за межами якої знаходиться танцювальний майданчик. Під зоряним небом замріяні пари витанцьовують танго. Ми з Маріянною переглянулися, і одночасно нам пригадалися чарівні вечори нашої молодості на Союзівці. Ох, щоб молодість повернулася..., і щоб ми могли жити у Львові... Загублені в наших милих задумах повертаємося до квартири.

В понеділок Роман нас везе до 8-ої міської клінічної лікарні м. Львова – центру термічної травми та пластичної хірургії. Нас зустрічає д-р Василь Савчин, завідувач центром. Він знайомить нас з лікарнею. Лікарня стара, в жахливому стані, чути пліснявою, килими старі, меблі в почекальній чорні від бруду... Д-р Савчин це все бачить, сам докладає свої гроші на покращення стану лікарні. В першій кімнаті лежала 9-ти місячна дівчинка Ангелина з попареним від окропу животиком. Біля неї також від окропу попечений півторарічний хлопчик. В наступній кімнаті лежав 9-ти річний хлопець, який ще у 2-х річному віці отримав страшні опіки на ногах. Тепер йому робили пересадку шкіри, щоб міг згинати ноги. Тіло росте, але шрами після опіків не розтягаються. Далі знайомимося з молодою дівчиною, яка отримала опіки на голові від хімічних речовин. Бідненька хотіла пофарбувати волосся, і хімія з'їла тіло до черепа.

Кожною дитиною опікується мама. Мама дослівно там жувуть. Між іншим, в лікарні немає теплої води. Нам, як мамам, було дуже важко дивитися на такі терпіння. Кожна з нас зайшла до канцелярії д-ра Василя зі спухлими і червоними від сліз очима. Він показав нам альбом його пацієнтів, – страшні опіки з різних причин: вогню, електрики, пари і хімії. Ми теж бачили знімки після його операцій.

Закінчення в наст. числі.

Лідія Білоус,
заступниця голови СУА для справ зв'язків

ПОДЯКА

Шановні читачі!

Багато з Вас відгукнулись позитивно на спосіб редагування журналу «Наше життя» пані Стадниченко. Це не дивно, бо вона вміло і з візією на майбутнє нашого журналу працювала над всіма аспектами видання кожного числа журналу від самого початку: збирання і оформлення матеріалів до кінцевого видавництва. Часто спілкувалась з читачами і з дописувачами для добра нашого журналу.

Пані Тамарі ми вдячні і за діяльність, крім редакційної праці в журналі. Вона експертно помагала у перекладах, коректуванні і редагуванні різних матеріалів, як, наприклад, у перекладі книги «Свіча Пам'яті» проф. Валентини Борисенко на англійську мову «A Candle in Remembrance». Віримо, що власне цією книжкою вдасться нам ближче поінформувати неукраїномовних читачів про Голодомор в Україні. Вона також багато праці вклала до успіху книжки XXIX Конвенції СУА.

За все це щиро дякуємо.

Сьогодні ми прощаємось з Тамарою Стадниченко, як нашим редактором. Тамара зрештучувала з цієї посади, закінчивши свою працю виданням вересневого (2011) числа журналу «Наше життя».

Бажаємо нашій посестрі успіхів у її дальшій праці.

Щастя Вам Боже, пані Тамаро!

За Екзекутиву СУА,
Уляна Зінич, перша заступниця голови СУА.

Dear Readers:

I am certain that you all know the name Tamara Stadnychenko (Cornelison). Her name is synonymous with *Our Life*, the pride and joy of UNWLA.

Tamara has worked in a number of capacities at *Our Life*, primarily as English-language editor of the magazine (1994-2008), and, since October 2008, as editor.

Many of our readers have acknowledged her superior skills as editor, and rightfully so. She is an expert in the field. She also authored articles, researched historical facts as needed, worked closely with the editorial board, kept a firm eye on the tight schedule and deadlines, and developed relationships with article contributors.

The magazine has prospered under her able leadership.

Many might not be aware of Tamara's other contributions, however. Let me fill you in.

I have worked closely with Tamara on several projects. One such lengthy project was the translation of Professor Valentina Borysenko's book about the Holodomor, "Свіча Пам'яті." In her "spare time," Tamara contributed her skills and wealth of knowledge to the completion of this translation. While working on this manuscript, "A Candle in Remembrance," we shared many sleepless hours bringing this undertaking to fruition. Needless to say, we experienced a few trials and tribulations. We spent hours on the phone or online. Sometimes, when things were not going as smoothly as we wished, we shared our fears and disillusionment. Often we shared our hopes and vision and finally we celebrated our success.

Tamara's sense of humor helped immensely.

Another endeavor which I would be remiss in not mentioning here is the work on and finally the publication of the Convention Book of the XXIX UNWLA Convention. Tamara's dedication to this project was evident throughout. Even though timelines were not always ideal, she helped us through this project and we were able to successfully complete it. Thank you, Tamara.

Unfortunately, Ms. Stadnychenko has found it necessary to resign her position, following the publication of the September issue. We are sorry to see her leave, but wish her only the best in her future endeavors.

God speed, Tamara!

The Executive Board
Ulana Zynych, Vice President of UNWLA.

НАГОРОДИ ХХІХ-ої КОНВЕНЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ІРЕНА ГЛАДКА Почесна членка СУА

Ірена Гладка – довголітня членка Союзу Українок Америки. В даний час належить до 108-го Відділу СУА в Нью-Гейвен, Округа Нова Англія.

Чим Ірена Гладка заробила собі увійти у малий, привілейний круг союзниць, Почесних членок СУА?

Відповідь досить легко приходить на думку. Пані Гладка упродовж 50 років невтомно працює з повною посвятою для Союзу Українок Америки. Її “форте” – це праця у СУА та праця у громаді, до котрої належить. Фізичної праці не боїться. Жодна праця для неї не є занадто лакейською і не занадто важкою. Чистить картоплю на вареники, місить тісто, закупає товар, мие посуд. Доказує всім, що все можливе, як є охота до праці.

Подам тільки один малий приклад. Зближається у громаді Просфора. Розподіляємо працю між членками, а праці завжди більше, ніж робітниць, але нема страху, бо Ірена врятує ситуацію.

– Хто зварить борщ?

– Та я зварю, – пропонує п. Ірена, – хіба, що хтось інший має охоту, а я можу допомогти.

Інша голоситься до якоїсь праці, але не знає, як зайти в церковну салю.

– Не журіться, я буду вже о шостій рано, бо треба нагріти печі. Або: “Та я відчиню Тобі, коли хочеш, лише дай знати”.

Таких і подібних випадків багато і треба їх оцінювати. Переважно добровольців мало, і пані Ірена протягом багатьох років у нашій організації показує своїм прикладом, який характер має бути у добровольця. Працює з ентузіазмом, а не з примусу, не чекаючи на якісь нагороди, чи грамоти.

Крім того, пані Гладка має багато інших досягнень, навіть Стенфордський Владика нагородив її грамотою за працю при церкві Св. Михаїла. Правда, що вона багато допомагає нашій церкві і вміло провадить Осередком Спадщини, але не менше праці вложила і даліше вкладає для добра Союзу Українок Америки.

Під час її 14-літнього керівництва 66-им Відділом СУА і на посту голови Окружної Управи Нової Англії багато добродійства здійснено на потреби СУА. Не було жодного звертання, на яке відділ і пані Гладка не відгукнулись би з допомогою. Приходить на думку один такий випадок у її відділі. Щороку влаштовували Просфору на допомогу для студентів-семінаристів. Ми всі завдячуємо пані Ірені і її 66-му Відділові, що допомогли майбутнім священикам здобути освіту і тепер служити людям як в Україні, так і в діаспорі. І таких прикладів багато.

Від часу закриття 66-го Відділу СУА з причини поважного віку і стану здоров'я більшості членок, пані Ірена збагатила 108-ий Відділ СУА, перейшовши до нас.

Тут вона вже не брала на себе обов'язків голови відділу, бо вірила, що молодше покоління мусить керувати. Все ж таки працювала і далі працює, спеціально для суспільної опіки, – спочатку, як референтка, а тепер, як членка відділу. Без нарікань пані Ірена Гладка продовжує працюю для СУА. Своєю працею і своїм прикладом збагачує нашу жіночу організацію.

Уляна Зінич,
членка 108-го Відділу СУА.

CHRISTINE CHOMYN IZAK
Honorary Member of UNWLA

- * Born 1938 in Lviv, Ukraine
 Daughter of Dr. Michael Chomyn (victim of war) and Maria Chyzowych Chomyn
 Aunt and godmother - Stephania Chyzowych Pushkar
- * Immigrated to America, August 1946 on the "Widows & Orphans Quota" (6th new immigrant to the USA after WWII)
- * Education: Jr. and Sr. High School, Miami, Florida; Barry University, Miami Shores, Florida - BA 1961. Major Sociology, Minors English, Psychology & Education
- * 1961 - Married Zenon George Izak - Language Department Chair, Teacher, Warminster, PA
 Children - the late Michael Izak, John Izak (Linda Henry Izak), Kristine A. Izak
 Grandchildren - Meghan, Michael and Melanie Izak
- * Home & School President, Centennial School District, Warminster, PA
- * Employed as a substitute teacher, Centennial School District
- * Developed with two others a program for children with special needs which later became Act 195 "Right to Education"
- * Member of PRIDE (Public Relations Development Exchange) - "Poor Richard's Club," Phila. PA
- * Certificate from the Public Relations Institute of Elkins Park, PA
- * First Curator of the Ukrainian Heritage Studies Center at Manor College, Jenkintown, PA 1976-1997

- Recipient of ten grants from the Pennsylvania Council on the Arts linking Master Craftsmen in traditional Ukrainian Art with Protégés
- Consultant for the University of Pittsburgh, Cathedral of Learning, 'Ukrainian Room'
- Consultant for the Balch Institute for Ethnic Studies, Phila. PA
- * Served on the review board of the Pennsylvania Council on the Arts
- * Lecturer and Instructor on "Pysanky" for various civic organizations, schools, and churches (Philadelphia International Children's Festival - University of Pennsylvania, Phila. PA)
- * Served on the Executive Boards of various community non-profit organizations, including the Voloshky Ukrainian Dance Ensemble, Phila. PA
- * Director and Founder of "Project Golden Needle" 1993 - Program that supplied schools and workshops in Ukraine with embroidery supplies from the USA
- * Member of UNWLA (CYA) Branch 113 Warminster - Branch 90 Philadelphia - Phila. Reg. Council
- * President of Branch 90 - Philadelphia Regional Council
- * Vice President of UNWLA Philadelphia Regional Council
- * President of UNWLA Philadelphia Regional Council

"...As President of the Regional Council, Christine made use of her extraordinary administrative talent to unite 14 Branches that were scattered across four different states. She worked in close cooperation with other members to plan interesting events in which every Branch could play a role, if they so desired. At the very least, every individual member was always welcome to come to any of these events and to the meetings of the Regional Council. She NEVER dictated anything, but ALWAYS urged, NEVER discouraged, but rather approached each of us in the Regional Council with warmth and kindness..."

C.S., a UNWLA member from Philadelphia.

До 75-річчя від Дня народження Надії Світличної (1936 – 2006)

З КОГОРТИ НЕСКОРЕНИХ

Дозволю собі одну кореляцію між звучанням і значенням її імені – надійність. Поруч із нею завжди виникало відчуття міцного незрадного плеча, на неї можна було покласти в найнебезпечніших життєвих ситуаціях.

Михайлина Коцюбинська.

Надії Світличній 8 листопада виповнилося б 75 років. Її буремне життя трудно описати в короткому нарисі, присвяченому ювілейній даті нескореній героїні. Належала до славної когорти дисидентів-шістдесятників. Її ім'я золотими буквами вписане в історію боротьби за волю українського народу поруч з іменами чільних діячів українського опору 1960-х років, що несли українській громадськості ідеї національного відродження Василя Стуса, Івана Світличного, В'ячеслава Чорновола, Євгена Свєрстюка, Валентина Мороза, Панаса Заливахи. З Аллою Горською її пов'язувала любов до прекрасного. Майстерно вишивала та була щирою порадицею в творчості Алли Горської та й інших художників того часу, яких вчила української мови. В душі була мисткинею – володіла добрим голосом. В її виконанні українські пісні будили національні почуття в товаришів по праці, побуті. А у деклямації віршів перевершувала артистів-професіоналів.

Народилася Надія Світлична 8 листопада 1936 р. в селі Половинкине Старобільського району на Луганщині в родині колгоспників. В її становленні як свідомого ідейного борця за кращу долю рідного народу великий вплив мав брат Іван Світличний. Він навчив її не тільки читати в ранньому дитинстві так, що вона почала навчання в школі з другого класу, а вклав в її серце любов до рідної мови. Середню освіту Надія Світлична здобувала в Старобільську, долаючи щоденно по чотири кілометри до школи, а потім додому.

Українську філологію закінчила в Харківському університеті в 1958-у році. Почала працювати в Боково-Антракцид-

ській школі робітничої молоді на Донеччині спочатку вчителем української мови та літератури, а потім завучем та директором. Весь свій вільний час віддавала роботі з робітничою молоддю, проводячи виховну та культосвітню роботу.

В 60-ті роки в час так званої «відлиги», в столиці України зародилося пробудження вільного духу серед молоді інтелігенції і на просьбу брата Івана, на той час чільного шістдесятника, Надія Світлична переїжджає в 1963-у році до Києва. Працює вчителем української мови, на радіо, маючи добру дикцію, користується успіхом у слухачів. І знову поринає в невтомну громадську працю культурного життя столиці України, беручи активну участь у діяльності Клубу творчої молоді «Сучасник». Надію полюбило товариство учасників шістдесятичного ренесансу за любов до Вітчизни, за вміння пробудити в слухачів національну ідею, за невтомну енергійну працю, веселий характер, за оптимізм, за тверду волю.

Величезний внесок Надія Світлична віддала справі редагування, розмноження та розповсюдження шістдесятницького Самовидаву.

За Хрущовською «відлигою» в скорому часі знову наступила «нова зима» більшовицької деспотії в «імперії зла», як влучно назвав СРСР Президент Рональд Рейган. КДБ розпочали переслідування та арешти шістдесятників. Світлична важко переносить трагічну смерть своєї подруги Алли Горської.

Надію Світличну заарештували в травні 1972 р., де пережила щоденні виснажливі допити, моральні приниження та знущання чекістських нелюдів. Була засуджена

на 4 роки таборів суворого режиму за ст. 62.1 Кримінального кодексу СРСР «за антирадянську пропаганду та агітацію». Дворічного синочка Ярему віддали до дитячого будинку. Відбувала каторгу в горезвісних таборах Мордовії, як і її друзі Василь Стус, В'ячеслав Чорновіл, Євген Сверстюк.

Після повернення до Києва, незважаючи на постійний репресивний нагляд каральних органів, не залишає громадського життя, стає діяльною членкою Української Гельсінської Групи, займається вже звичною для себе працею у випусках Самовидаву. На хліб насущний заробляє працею сторожа, двірника, прибиральниці. Народжує другого сина Івана, хресною мамою якого стала Раїса Мороз, дружина Валентина Мороза, якого заарештували, як і Івана Світличного, вперше в 1965 році.

Долею українських дисидентів переймається весь вільний світ і уряд СРСР не витримує його натиску. Після особистого клопотання американського сенатора Роберта Кеннеді в жовтні 1978 року Надія Світлична виїжджає до США.

Ось як описує зустріч Надії Світличної на летовищі Кеннеді в Нью Йорку тодішній редактор журналу «Наше життя» Уляна Старосольська: «...зібралася чимала група пресових та телевізійних репортерів, а також представників різних організацій та приватних людей... Враз всі посхоплювалися з місць і почали, вітаючи, плескати в долоні. У дверях стала Надія Світлична з малим Івасем на руках, за нею ввійшов у залю Ярема.»

На вільній землі Вашингтона Надія Світлична продовжує вести активну громадську діяльність, опікується долею радянських політв'язнів, працює диктором на радіо «Свобода», ведучи розповіді для слухачів в Україні, редагує радіожурнал «Надія» та журнал «Віра». Бере участь в міжнародній організації «Демократія і незалежність».

В 1994 році Надії Світличній була присуджена Шевченківська премія за журналістську діяльність. А в 2005 році вона була нагороджена орденом Княгині Ольги.

Всі матеріали Гельсінської групи з України як і Самовидаву проходили через працюючі руки Надії Світличної, яка скурпульозно збирала їх, свято зберігала листи, художні полотна, книги, світлини в'язнів совітського режиму, назбиравши

матеріали величезного архіву, в якому нараховується більше чотирьох тисяч унікальних документів, важливих для вивчення дисидентського руху в поневоленій Україні. В цьому році цей архів родина передала до Центрального державного архіву літератури в Києві.

Ось спогади про Надію Світличну Анни Кравчук, Почесної голови СУА:

“Приїхавши до Америки, Надійка вступила до Пласту, де активно співпрацювала в курені «Верховинки». До Союзу Українок Америки вступила значно пізніше, і була вільною членкою СУА. Союзнянки всіляко підтримували родину Н. Світличної в США, серед яких вона мала багато щирих друзів. Тодішня голова СУА Іванна Рожанковська проголосила збірку для купівлі будинку для новоприбулої родини. Відгук був дуже успішним, і було придбано трьохродинний дім в Ньюарку, Нью Джерзі. Старший син Надійки, Ярема навчався в народній школі св. Івана Хрестителя в Ньюарку і був однокласником нашого сина Мирона.

Останні три роки життя Надійка провела у Матавані, штат Нью Джерзі разом з чоловіком Стокотельним. Їхньою сусідкою була Оля Тритяк, Почесна членка СУА, яка часто навідувалася до Надійки і постійно підтримувала її під час важкої недуги. Там же проживає моя сестра Марія Полянська, Почесна членка СУА, референтка стипендій СУА.

Померла Надія Світлична 8-го серпня 2006 р. в м. Матаван. Похоронні відправи урочисто були відправлені у церкві – пам'ятнику св. Андрія в South Bound Brook. Відтак тлінні останки Покійної перевезено до Києва, де відбувся величавий похорон вірної дочки України. Похована на Байковому кладовищі в Києві.”

Все своє життя Надія Світлична поклала на боротьбу за незалежність України, за те, щоб Україна відбулася як правова та демократична держава.

Марія Левицька.

ЛІТЕРАТУРА

- *Енциклопедія українознавства у 10-х томах. Головний редактор Володимир Кубійович. – Париж; Нью Йорк: Молоде життя, 1954 – 1989.*
- *Коцюбинська М. Надія з родини Світличних. Українки в історії. – Київ, 2004. – с. 276, 278.*
- *Любович У. Нариси, статті, есеї з журналу “Наше Життя”. – Львів, 2001. с. 137.*

СВІТИ СВЯТОСЛАВА ГОРДИНСЬКОГО

Нью Йорк, 11 травня 2011 р. в Українському Музеї відкрилася виставка робіт видатного мистця Святослава Гординського (1906-1993). Виставка **“Світи Святослава Гординського”** знайомить з художніми досягненнями мистця, а також його діяльністю як дослідника, поета, мистецтвознавця, перекладача та діяча культури. Куратором виставки є проф. Ярослав Лешко, який, відкриваючи виставку, дав короткий огляд про мистця.

Незважаючи на тяжку хворобу в молоді роки, що назавжди залишила його глухим, Гординський зумів прожити незвичайно багате життя. У 1924 р. він вступив до Мистецької школи Олекси Новаківського (Львів), яка зіграла визначну роль у його розвитку як художника. У пошуках натхнення він переїхав до Парижа, де вивчав клясики у Луврі, відвідував заняття в Академії Жульєна, при першій змозі виставлявся на паризьких виставках – салонах. У 1929 р. його прийнято до Сучасної академії Фернана Леже. Результатом навчання в Леже виявився суцільний потік книжкових ілюстрацій, плакатів, ескісів та інших графічних робіт, які втілили модерністські пошуки молодого художника й посіли чільне місце серед його найкращих творів.

На всьому своєму творчому шляху Гординський зберігав відданість своїй культурній спадщині, й ця риса яскраво проявилася не тільки в більшості його робіт, а і в його професійних зв'язках. Після повернення додому 1931 р. він став одним із засновників і членів Асоціації незалежних українських мистців (АНУМ), яка залишалася центром мистецького життя Львівщини до початку Другої світової війни. Того ж 1931 р. Гординський з друзями-художниками привезли з Парижа солідне зібрання естампів, малюнків, акварелей та живопису видатних паризьких авангардистів. У липні Гординський та його товариші відкрили першу вис-

Автопортрет

тавку західного авангардного мистецтва у Львові; на ній – роботи всесвітньо відомих модерністів, таких як Пабло Пікассо, Амедео Модільяні, Марк Шагал, Олекса Грищенко та ін. (Серед експонатів нинішньої виставки є написаний рукою Гординського перелік творів, привезених з Парижа, а також каталог виставки 1931 р.).

Вир політичних подій у Східній Європі протягом і після Другої світової війни змушує Гординського перебраться на Захід, де його давній інтерес до візантійського мистецтва вті-

люється у багаторічну плідну роботу з оздоблення інтер'єрів церков у багатьох регіонах Сполучених Штатів, Канаді й навіть в Австралії. Гординський виконав іконостаси, окремі образи й мозаїки для більш ніж 30 храмів, зробивши вагомий внесок у процес візантійського відродження. Разом з іншими українськими іконописцями, такими як Петро Холодний-молодший та Михайло Осінчук, він вписав важливу нову главу в історію безперервного розвитку українського візантійського церковного мистецтва.

Виставка **“Світи Святослава Гординського”** охоплює всі аспекти його багатогранної діяльності. Зібрані переважно з приватних колекцій, експонати включають його найперші ескізи періоду навчання в Мистецькій школі в Україні, малюнки, іншу графіку, живопис, акварелі, пастельні етюди для церковних мозаїк, світлини завершених масштабних проектів. Документи й фотографії з його власних архівів ілюструють діяльність Гординського в Парижі та його участь у паризьких салонах, а також віхи його особистого життя. Приклади поетичної творчості, есеїстики та інших літературних творів доповнюють портрет цього чудового мистця та його внесок у світову культуру. Виставка триватиме до 6 листопада 2011 р.

Пресове повідомлення УМ

SHARING THOUGHTS, VIEWS, & NEWS

Every year during the month of August, the UNWLA President, accompanied by other Executive and/or National Board members, travels to attend the annual conferences of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations as well as the Ukrainian World Congress. Why is this important? It is imperative that, as founding members of WFUWO, we share our annual accomplishments and our developing viewpoints with the leadership of WFUWO and also the member women's organizations from around the world. UNWLA does not sufficiently publicize the enormous work it does in almost all spheres of community life, both in the diaspora and in Ukraine. This exposure is vital for our organization to be appreciated for its contributions. It is equally important that we develop contact with WFUWO organization leaders and become aware of their accomplishments and challenges. By learning to understand their successes and difficulties, we can gain insight into our own. Countries of origin become irrelevant, since our basic desire to better the lives of Ukrainians, wherever they may be, through social welfare or cultural and educational endeavors, becomes crystalized and our bond evident. As a member of the UWC, UNWLA also reports on its many achievements to conference umbrella organizations, offering a snapshot of our contribution to the Ukrainian community in the United States.

This year, I, First Vice President Ulana Zynych, newly elected VP of Public Relations, Lidia Bilous, and newly elected archivist Olya Drozdowycz travelled to Ukraine for what turned out to be a whirlwind of activities, meetings, presentations, interviews, and personal interactions. I will try to encapsulate the events of our trip day by day to share the facts and offer a summary of this two-week trip.

08/15/2011 Monday We met with Dr. Vasyl Savchyn, the physician with whom UNWLA and Doctors Collaborating to Help Children (Dr. Gennadiy Fuzaylov) have been actively working to upgrade the pediatric burn care at Hospital #8 in Lviv, Ukraine. (Please see our website for the formal announcement - The UNWLA and DCtoHC announced their collaboration to upgrade the quality of care of pediatric burn victims at Hospital #8 in Lviv, Ukraine and the immediate geographic region. This will be accomplished by providing the unit with additional medical equipment and supplies and by raising the physicians' level of current burn care continuing education and latest methodology – in order to better serve these patients.) Dr. Savchyn gave us an in-depth tour of the unit and pointed out the equipment UNWLA has purchased thus far from the UNWLA Mary Beck Fund. The equipment includes an autoclave (sterilizing machine) and appropriate accessories, a stainless steel operating table, as well as accompanying surgical lamps. The physical condition of the unit is not nearly on a par with American standards, but Dr. Savchyn and his team have achieved remarkable results nevertheless. In addition, Dr. Savchyn supplemented the report of Dr. Fuzaylov regarding the very first Shriners International-

sponsored Outreach Clinic in Eastern Europe, which was held at this hospital in Lviv in June 2011. (During the Outreach Clinic, twenty-two patients, including four Shriners patients, were examined, and surgeries were performed on five young burn victims on June 21st and 22nd with the Ukrainian team, including Dr. Savchyn. These patients were followed in the hospital until their discharge, except for one child, who is still under Dr. Savchyn's care. Three lectures on burn care were given in Lviv. Surgical and anesthesia supplies (\$5,000 value) were donated to the Burn Unit in Lviv.) The team met with Lviv Mayor Andriy Sadovyy, who voiced his strong support of the UNWLA/DCtoHC collaboration and the medical/educational mission. UNWLA was proud to fund this first Shriners' Outreach Clinic. It was very rewarding to meet Dr. Savchyn and his staff. This collaboration is a long-term project. Dr. Savchyn has been invited, issued a visa, and is travelling to Boston during Sept 14 – 27 in order to observe new burn care techniques. He is also scheduled to give a visiting lecture at Harvard Medical College. These arrangements have been made by Dr. Gennadiy Fuzaylov of Massachusetts General/Harvard Medical College and the President of DCtoHC. On the initiative and involvement of the UNWLA, the Ukrainian

Medical Association of North America is funding Dr. Savchyn's educational visit to Boston in September. UMANA will be invited to further support this collaboration by assisting with the educational facet of the project. Meeting Dr. Savchyn's young patients and their accompanying mothers was a touching experience and reassured us about the necessity of our involvement.

We also visited the home of Sabre-Svitlo, which has been supplying Ukrainians with books sent by the U.S.-based Sabre Foundation since 1990, opening avenues for distribution to public libraries and various educational and scholarly institutions across Ukraine. Substantial assistance has been given to Sabre-Svitlo by the Ukrainian National Women's League of America and its branches. For many years, then executive board member at large, Lida Bilous, carried out the thankless task of collecting, coordinating, packing, and sending numerous containers of books with the help of members of the Ukrainian American community in Bridgeport, Conn. This year, the warehouse of Sabre-Svitlo was filled with textbooks ready to be delivered or mailed to academic institutions across Ukraine. It was interesting to note that all the books were in English. This program continues to be of great educational assistance to the Ukrainian schools.

08/16/2011 Tuesday We had a meeting at the Ukrainian Catholic University with Deputy Director of Development, Olha Zarichynska. Pani Olha escorted us around the school, explaining both the curricula and the physical plant of the University. The reason for our visit was to look into the possibilities of and further direction for UNWLA's proposed Gender/Women's Studies Lectureship. The discovered details will be presented and discussed at the annual UNWLA National Board Meeting to be held on October 14 – 16th.

I participated in a radio interview at the Lviv Regional offices of the Ukrainian Women's League of Ukraine. (Other participants included Olya Pastushenko, President of the Lviv Region, Zoriana Bilyk, former President of the Lviv Region, and Hanna Papirnyk, President of the Lviv Oblast organization "Women's Choice.") The topic was the 90th anniversary of the formation of the Ukrainian Women's League and the 20th anniversary of its revival. UNWLA's encouragement and support

twenty years ago and its partnering projects were discussed.

08/17/2011 Wednesday We attended the European Congress of Ukrainian Women (which officially began on the 16th) led by Maria Finiw, President of the Association of Ukrainian Women in Great Britain, and held at the Lviv Polytechnic. The topics of the roundtables were as follows: "The successful integration of the Ukrainian minority in European countries" – led by a representative of the Czech Republic; "The integration and prospects of the Ukrainian woman in European countries" – led by guests from Scandinavia; "What unites us? What differentiates us?" – chaired by delegates from France and Great Britain.

I read my report of UNWLA activities for the past calendar year, emphasizing the publication of "Candle in Remembrance" and my presentation at the United Nations on the commemoration of the 25th anniversary of Chernobyl.

I was interviewed by an independent correspondent Tetiana Kozyrieva of the daily newspaper "Den," based in Lviv. The interview was arranged by Iryna Kliuchkovska, Director of the International Institute of Education, Culture and Relations with the Diaspora of the Lviv Polytechnic.

At the Lviv Mayor's office, we met with Deputy Mayor, Marta Lytvyniuk, in order to familiarize the Lviv City Council with UNWLA activities, its partnership with the Women's League of Ukraine, and to encourage city budget allotment for the much needed renovations and upgrading of the Lviv Hospital #8 Pediatric Burn Unit. This meeting was arranged by Olya Pastushenko, President of CY Lviv Region. Pani Olya is a humble and very sincere person who focuses on the good of the organization and giving its members all the credit they deserve. The visit with Ms. Lytvyniuk was successful – she was somewhat amazed at the intensity and amount of charitable work that has been carried out in Ukraine by UNWLA. Another impromptu radio interview outside the Mayor's office was given to a local Lviv radio station. This year, because of the celebration of the 90th anniversary of CYY, as well as the World Forum taking place in Lviv, there was a plethora of media interest in

the events and, as a result, in UNWLA as a major player from the diaspora.

On the evening of the 17th, a farewell banquet was held at the conclusion of the European Congress. At this event, it was our great pleasure to be able to spend some time with the first and former National President of the renewed Ukrainian Women's League of Ukraine and highly respected dissident, Atena Pashko.

08/18/2011 Thursday This was the day of the formal opening for the World Forum of Ukrainian Women (it included SFUZHO member organizations as well as women's democratic organizations of Ukraine.) One of the opening speeches was delivered by President of the Ukrainian Women's League of Ukraine and Deputy of Parliament, Ms. Lilia Hryhorovych.

UNWLA Vice President Ulana Zynych participated in the roundtable entitled "Representation of Ukrainian women's organizations in the international milieu – their function and assignments." Ms. Zynych presented a thorough report of UNWLA's inroads in such organizations and what it has been able to accomplish as a result of its participation in the international arena. The topics of other roundtables held on the 18th were: "The woman in the Ukrainian village today and her battle with poverty"; "Investing in the country's future by building up the national education in Ukraine"; and "Consolidating the Ukrainian women's organizations in Ukraine and worldwide in order to protect the rights and freedoms of the Ukrainian woman."

On the 18th there also was a one-hour radio program focusing on the World Forum and Ukrainian women's organizations and their issues worldwide. Participants included Rostyslava Fedak, Vice President of the Ukrainian Women's League of Ukraine, Maria Finiw, President of the Association of Ukrainian Women in Great Britain, Dr. Oreslava Khomyk and myself. The discussion was interactive and lively. In the afternoon, the roundtable format continued with the following topics: "Ukrainian women's organizations as the protectorate of national identity" and "The Ukrainian women's movement as a factor of women's equality."

08/19/2011 Friday The World Forum continued with the presentation "In what direction is your organization headed? What issues are in your main focus?" The Vice President of the Ukrainian Women's League of Ukraine, Rostyslava Fedak, and I replied to the questions posed. My answer was that, through the years, many of our projects have repeated themselves as we have always focused on the missions stated in our By-laws. However, we are adapting to the times and tailoring these projects to the present.

Through the efforts of Olya Pastushenko, a delegation from the celebratory group of "Soyuzanky," formed to begin the celebrations of the 90th/20th anniversaries of the Ukrainian Women's League of Ukraine, was invited to participate in a one-hour television talk show on Lviv Channel 12. Besides pani Olya and myself, the other speakers included Vera Koval'chyk, President of Women's League of Evpatoria, Crimea, Alla Debeliuk, VP of the National Women's League, and Hanna Papirnyk, President of the Lviv Oblast organization "Women's Choice." The topics covered ranged from the World Forum to the forthcoming celebrations to the life and adjustment of the "fourth-wave" Ukrainian women in the United States. Once again, many personal opinions surfaced and made for a lively discussion and exchange of ideas.

The 90th anniversary celebrations of the Ukrainian Women's League of Ukraine began on this day (and will continue and culminate in December in Kyiv). These first remembrances and celebrations, initiated by the Lviv Region, focused on the work of the 2,700 or so members who belong to this Region and covered the timeframe since the organization's revival 20 years ago. The weekend began with an extensive exhibition and film focusing on the highlights of this Region's work since 1991. The event was held at the Museum of the History of Religion right in the City of Lviv. The variety and scope of the work of the Region is truly amazing and commendable. Congratulations!

08/20/11 Saturday The 90th anniversary commemoration formally began as a parade along the Prospekt Svobody. Buses from the various "raiony" arrived; they were filled with proud and enthusiastic members boasting traditional garb from their regions. A gala concert was held at the Lviv Opera House.

UNWLA officially received recognition, or “hramota,” from the Lviv oblast Ministry of Health, congratulating and thanking UNWLA for the support received in many social welfare spheres. The concert ran for three hours and with each number, it became better and better. One of the final performances was by the professional *a capella* group “Orpheus.” Their “Mnohaya Lita” to the Ukrainian Women’s League was resounding and outstanding. (Please read the rest of the report about this event by VP Ulana Zynych.)

I offered a *pryvit* from myself and UNWLA membership and passed along greetings from UNWLA Honorary Presidents Iryna Kurowyckyj and Anna Krawczuk. This was a truly historic moment for myself as well as for our organization. As I stood on the stage of the Opera House, which was filled to capacity (1,000 seats), I spoke of the “seed that was sown – the bond of sisterhood that was set” when UNWLA was formed in the United States in 1925 to become the voice of our sisters in Ukraine. To be speaking in the very city where the Soyuz Ukrainok was initiated in 1921, to an audience of women who have dedicated themselves to the original organization’s mission and goals, was extremely emotional!

In the early afternoon, an impromptu television interview was given to local Lviv reporters (Svoboda) in front of the Opera House. The main question posed was why we as American women would still be inspired to work with Ukraine and also to salvage and nurture the Ukrainian culture and our heritage.

08/21 – 08/23/11 Sunday-Tuesday Early in the morning on Sunday, the 21st, we flew from West to East to attend the World Congress of Ukrainians held at Kyiv Mohylan’ska Akademia. Upon the formal opening, meetings continued from the 21st to the 23rd.

08/23/11 Tuesday Vice President Ulana Zynych delivered UNWLA annual report and presented a copy of “Candle in Remembrance”

Our trip was multi-faceted, very busy, and very rewarding. We renewed past acquaintances, but were also afforded the opportunity to make many new ones. Our collage of pictures is meant to share our experiences with you, our dear readers.

to WCU President, Evhen Czolij.

Vice President of Public Relations Lidia Bilous met with Oleksij Zarytskyj, the Head of the Department on Ukrainians Abroad at the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine. Among other topics, Ms. Bilous addressed the future erection of the Holodomor Monument in Washington, DC. She will be participating in the National Holodomor meeting of the U.S. Committee for Ukrainian Holodomor-Genocide Awareness via conference call on 09/12/11. This topic is of great concern and interest to the diaspora in the United States.

Also on the 23rd, President Marianna Zajac met with Women’s League of Ukraine President and Deputy of Parliament, Lilia Hryhorovych, and Motria Brun’ko, President of the Kyiv Regional Council, to discuss the organization’s work (on the national and local levels) and plans for the culmination of the 90th and 20th anniversaries to be held in Kyiv in the month of December.

08/24/2011 Wednesday – 20th Anniversary of the Independence of Ukraine. Our delegation attended the demonstration/rally at Shevchenko Park. Leaders of opposition parties voiced their concerns about the present administration. This was a peaceful protest, but both the police and the special units of the Berkut were brought to the streets of the capital of Ukraine to keep the protesters in check and to perhaps intimidate them as well. Participants freely voiced their displeasure at the presence of these armed forces at this rally. Khreshchatyk was transformed into a street fair – vendors, basketball and ping pong competitions, young adults in Ukrainian costumes strolling down the avenue on stilts, etc. Was this type of celebration an appropriate change? Did we miss the patriotism? (Please read the impressions of VP Lida Bilous.) The Anniversary concert on the Maidan was entertaining and extremely well attended – this was the first time in recent history that a military parade did not march the length of Khreshchatyk.

*Marianna Zajac and President of Branch #8
Dozia Kryslaty, with committee members.*

*Marianna Zajac giving pryvit from UNWLA
National Board/keynote speech.*

Once we returned from our busy trip to Ukraine, it was my pleasure to once again get on the road – this time to Cleveland, Ohio. Branch #8 and the Ohio Regional Council were rededicating the famous Mykhailo Chereshnovsky statue of Lesya Ukrainka, which can be found in the beautiful Cleveland Cultural Gardens. The Regional Council warmly welcomed me and my husband on Saturday the 27th of August for a lovely dinner and informal meeting with the attending members. I was happy to share “hot off the presses” information about our trip to Ukraine.

Sunday’s formal blessing and ribbon cutting was a lovely ceremony, with clergy and Mayor of Cleveland and Congressman Dennis Kucinich in attendance. As the keynote speaker at this event, I shared the original history of Branch 30’s focus and determination to complete this majestic monument fifty years ago, and expressed my thanks and praise for Branch 8’s dedication to restoring the luster and magnificent beauty of the monument as well as grooming the surrounding grounds. We were proud to announce this rededication of the Lesya Ukrainka monument in our report at the Ukrainian World Congress conference in Kyiv! It was clear from the commentary of the participants in Cleveland that without the initiative and hard work of Branch #8 President, Dozia Kryslaty, this project would not have come to fruition and would not have culminated in this major accomplishment! Congratulations, President Kryslaty!

Fall will soon be greeting us as the National Board plans for its annual meeting in October. We will be focusing on two projects at this year’s meeting – the Pediatric Burn Unit and the proposal of the Ukrainian Catholic University’s Gender/Women Studies Lectureship. These are two projects which, in addition to making a marked difference to those directly affected by the results, will raise the level and prestige of UNWLA undertakings. Let us review the resolutions passed at the Convention in May (available in the July/August 2011 issue of *Our Life*) and focus on making this a productive year for our organization. God bless!

Marianna Zajac, President, UNWLA

Our Cover Artist

Bohdanna Kesala learned to express herself through the arts at a very early age. One of her first memories was winning third place for her painting in an art competition for the Chicago public schools. She was only three. Born in Pamplona, Spain to Ukrainian-American parents, Bohdanna moved to the United States at age two.

While at Indiana University – Bloomington, one of Bohdanna's paintings "Reflections On Reading About the Vietnam War" was published on the cover of her professor's book, "Teaching Hearts and Minds: Students Reflect on the Vietnam War in Literature" by Barry M. Kroll. In 2004, Bohdanna graduated with a Master's in Fine Arts from San Francisco State University.

She currently works in her studio in San Francisco. She has exhibited her paintings in San Francisco, New York, Chicago, Greenwich, Barcelona, and Florence. Bohdanna has also taught at the San Francisco Art Institute Adult Continuing Education Department.

For artistic inspiration, Bohdanna draws, takes photographs, knits, and writes short stories. She lives in San Francisco with her husband and their three sons.

Наша обкладинка

Богданна Кесала змалку виражає себе через мистецтво. Її найраніший спогад – здобуття третього місця на мистецькому конкурсі серед державних шкіл Чикаго. Їй було тоді всього три роки. Богданна народилася в місті Памплона в Іспанії в українсько-американській родині, і незадовго перебралася з батьками до Америки.

Під час навчання в університеті штату Індіана в місті Блумінгтон, репродукцію її картини «Роздуми над прочитаним про війну у В'єтнамі» надрукували на обкладинці книжки її професора Беррі М. Кролла «Вчимо розум і серце: студенти роздумують про війну у В'єтнамі». 2004 р. Богданна одержала диплом Магістра з мистецтва в Державному університеті Сан-Франциско.

Мисткиня працює у своїй студії в Сан-Франциско. Виставки мала в Сан-Франциско, Нью Йорку, Чикаго, Грінвічі, Барселоні і Флоренції. Викладала на курсах продовження освіти для дорослих в Мистецькому інституті Сан-Франциско.

Для мистецького надхнення вона малює, фотографує, в'яже та пише оповідання. Живе з чоловіком та трьома синами в Сан-Франциско.

Artist's Statement

Over the last decade, my work has focused on color, structure, decay, beauty, and the feminine. Of these, color and decay have been somewhat fixed and ever present, while organic cellular structures were in constant struggle – or more subtly, in juxtaposition – with synthetic patterns. With the use of color, depth, and dimension, my past work exhibited a natural – indeed organic – decomposition to reveal both the organic and inorganic code that lies beneath all that exists in the physical world.

My series on paper turns this construct on its head. Instead of focusing on decomposition and decay, the series focuses on the construction of the physical world. Instead of decomposition to code, the work reflects the physical world. The work therefore necessarily deals with creation, growth, and life. And while this series focuses on the organic, the inorganic is always present.

This ultimately led to my need to further explore the feminine component in my work. I looked for one pattern to represent femininity and found it in lace. Lace means different things to different people. The meaning of lace can change depending on context, style, color, or material. Lace in one form and/or context may conjure images and feelings from one end of the spectrum – for example, innocence, virginity, and purity, such as when used in a christening gown – to the other end of the spectrum – for example, promiscuity, immorality, and sexuality, when used in lingerie. Lace can also be used to communicate a position of seniority and respect, such as the collar on a female judge's robe. All the while, regardless of context, lace represents the feminine and the different stages a woman goes through in her life. In my current paintings, I am representing this idea of the feminine code and pattern in an abstract way, trying to evoke these ideas, feelings, and symbols within the viewer.

TEACHING AND LIVING UKRAINIAN CULTURE at the University of Illinois, Urbana-Champaign

Members of the Ukrainian Student Club at the University of Illinois represent Ukraine at the Krannert Center International Festival (April 2011)

In the past five years, since entering the Doctoral program in Slavic Languages and Literatures at the University of Illinois, Urbana-Champaign, I have had the pleasure and the privilege to observe, help promote, and participate in the Ukrainian academic and student life on this university campus. Thanks to the tremendous enthusiasm and decades of tireless work by this institution's Ukrainian Professor Dmytro Shtohryn (now Emeritus), University of Illinois has much to offer both to scholars engaged in research on Ukraine and to students who are interested in various things Ukrainian.

During my time in Illinois, I have directly benefited from Professor Shtohryn's most significant projects, which include organizing (for more than a quarter of a century!) bi-annual international conferences on Ukrainian subjects and building up the Ukrainian library collection to 70,000 volumes (making it one of the largest collections outside of Ukraine). In addition, the Ukrainian program at the Slavic department, which largely owes its continued existence to Professor Shtohryn's efforts, gave me a chance to teach Ukrainian language and culture for several years during my studies. It was this experience that brought me into close contact with Ukrainian-American students as well as those without Ukrainian background, but with an interest in Ukraine. This experience has taught

me much about how language and culture are best transmitted, learned, and internalized.

Instructors of foreign languages know very well how important it is for their students' success to relate the language they are teaching to real, lived culture. In my Ukrainian language classes that frequently consisted of both non-Ukrainian students and Ukrainian heritage speakers (a true teaching challenge, according to current language pedagogy), I found the latter to be a real asset in making the Ukrainian culture more alive and present in the classroom. I encouraged the students of Ukrainian descent to share their cultural heritage with their American classmates through conversations, reports, and presentations, which often turned out to be more interesting than any pretend situations or made-up characters from the textbook. This type of activity, curiously enough, benefited not only the American students, but also the heritage speakers themselves: by casting them in the role of "experts" on the culture and the language studied, and by showing that their knowledge was both valuable and coveted by others, such exercises gave the Ukrainian-American students a new level of respect for their heritage and reaffirmed their Ukrainian identity.

Another lesson my students taught me was on the importance of extracurricular activities that would help them learn about Ukrainian culture by "practicing" it. Watching Ukrainian films or cartoons and getting together once a week for a cup of coffee and conversation in Ukrainian became regular practices, supplemented by some students' participation in the activities of the Ukrainian Student Club on campus. One of the Club's events, an annual Ukrainian Coffee Hour, is meant to promote Ukrainian culture to the wider student community through presentations on Ukrainian history, samples of traditional Ukrainian food, and Ukrainian music. Holding this event puts the students once again in the role of "teachers" of Ukrainian culture, and ultimately, is more beneficial to them than any class. As they say, the best way to learn something is to teach it to somebody else.

Olesia Wallo (née Shchur)

ПОВЧАЛЬНА РОЗПОВІДЬ ПРО ЖИТТЯ НЕПЕРЕСІЧНОЇ ЖІНКИ

Марія Паньків, “Теофілія”.
Про Теофілію Бзову-Федорів-Стахів.
Львів – 2009, ст. 192.

Окрім того, що назва книжки “Теофілія” вказує на жіноче ім'я, вона нічого нам не говорить. Одначе, це не вигадане ім'я, а дійсне. Йдеться про ім'я Українки з великої літери – активну громадську діячку-патріотку, зв'язкову Головного Командира Української Повстанської Армії Романа Шухевича, повітову провідницю Організації Українських Націоналістів та дружину шефа Служби Безпеки ОУН Петра Федоріва. Повне ім'я цієї жінки – Теофілія Бзова-Федорів-Стахів. У книзі висвітлено її нелегке життя, переживання, діяльність, а також складне суспільно-політичне становище українського народу в 1920-1950-их роках.

Дуже добре, що автором книжки є Марія Паньків – інша жінка з молодшого покоління, яка не могла мати жодного зв'язку з визвольною боротьбою нашого народу за волю в рядах УПА, одначе, познайомившись із змаганнями земляків за волю Батьківщини та з іменем героїні книжки, з притаманною їй жіночою інтуїцією та допитливістю віднайшла Теофілію у далекій Канаді, упорядкувала її спогади та на основі додаткових розповідей й архівних документів залишила новому поколінню українців правдивий образ Людини, яка зв'язала своє життя з визвольними змаганнями за волю України та жертвувала своїм життям і всім найдорожчим за те, щоб здобути волю своїй Батьківщині. Точніше, спогади охоплюють період від Першої світової війни до часів перебування Теофілії на еміграції в Канаді. Як відзначає авторка книжки, для сучасних читачів будуть цікавими розповіді Теофілії про зародження підпільної діяльності української молоді в Західній Україні за часів польської окупації, зокрема працю Теофілії в повітовому провіді ОУН.

Спогади Бзової мають теж історичне значення, бо Філія розповідає і про багатьох

визначних людей, з якими звела її доля у боротьбі за волю, і про знущання над нею у польських тюрмах; про небезпеки, з якими зустрічалася на своєму нелегкому життєвому шляху, коли смерть йшла поруч неї. Одначе, Господь зберіг Теофілію і дозволив їй прожити доволі довго. Померла біля Торонто на 92-му році життя в 2003 році, коли Україна вже скинула пута рабської неволі. Спогади Теофілії, безперечно, ілюструють також важку долю жінки-емігрантки.

Ім'я Теофілії вписалося золотими літерами в історію наших національних зусиль, метою яких була воля України. Вона стала гарним прикладом любові Батьківщини для всіх українок, які в минулому бажали, або в майбутньому бажатимуть вільно жити у своїй самостійній державі. Для цієї шляхетної мети варто жити, працювати, варто боротись. Воля має свою ціну. Багато поколінь українців скропило цю волю своїм потом і своєю кров'ю. Таких мужніх жінок треба знати та гордитися ними. Таких шанують всі народи. Саме завдяки таким жінкам, як Філія, Україна відновила свою незалежність у 1991 році.

Микола Дупляк.

У 2-гу річницю відходу у Вічність св. п. Ірини Сенік

Ірина Сенік

У синім мареві Говерла,
Над нею зоряні світи.
Мій рідний краю, моя перле,
Світи мені, повік світи.

* * *

А ти, моє кохання,
як росяне світання,
як промені на стінах,
як вечір у ясмінах,
як ніч в коралях зір
за мною йшло в Сибір...
Над болями і ранами
світилося каштанами
і гаптувало казку,
вливало в серце ласку.

Юліян Тувім
переклад Ірини Сенік

Час липкий, наче сніг,
і важкий, наче сніг
загортає в засніжений саван
широкий
беззмістовний мій день,
безсенсовний мій вік
і даремні сліди моїх
плутаних кроків.

Бл. п. Марія Боднар

Ще одна союзниця відійшла від нас 3 червня 2011 р. на 96-му році життя. Похована з церкви св. Андрія Первозванного в Савт Бавнд Бруку на Українському меморіальному цвинтарі біля її сестер.

Переглядаючи її документи, ми довідалися, що покійна належала до 72-го та 83-го Відділів СУА Округу Нью Йорк і входила до виконавчої управи: виконувала обов'язки голови, протоколярної секретарки, зв'язкової.

Марія була вродливою талановитою жінкою з гарним голосом – сопрано. Студіювала сольоспів в Америці та Італії, виступала на громадських імпрезах, в ансамблі „Гомін України”, церковних хорах. Належала до церкви Всіх Святих в Нью Йорку, де була членом церковної виконавчої управи і скарбником.

Марія народилася у священничій родині о. Йосифа і Юлії Боднарів у м. Картереті, Нью Джерзі, 27 січня 1915 р. В міру переходів на різні парафії, в яких служив о. Боднар, родина переїжджала в різні міста штатів Нью Джерзі, Конектикут, Нью Йорку і Пенсильванії. Однак місто Нью Йорк стало її домом, де вона прожила з своєю сестрою Сонею понад 60 років.

В родині Боднарів були чотири дочки: Марія, Ольга, Стефанія, Соня та син Володимир, який один ще залишився з цієї родини.

Марія Боднар любила музику, оперу, концерти, подорожі. Була кілька разів в Україні, в різних містах Європи, США, Канади. Покійна щедро дарувала на бідних і потребуючих. Вічна їй пам'ять!

Божена Ольшанівська.

ПОЖЕРТВИ ЗА КВІТЕНЬ 2011

НА ТРИВАЛИЙ ФОНД

На тривалий Фонд ім. Івана і Марії Оленської даток в сумі 57,846 дол. В спадку Марії Оленської.
На меморіальний Фонд ім. Анни і Теодора Байко та Марії і Миколи Стисловичів даток в сумі 1,000 дол. Оксана Байко (match IBM).
На меморіальний Фонд ім. Марії Савицької даток в сумі 1,000 дол. Марія Менендес і Юрій Савицький (match The Moody Foundation).

ДАТКИ

35,000 дол. Федеральна Кредитова Кооператива Самопоміч в Нью Йорку. 3,500 дол. Головна Управа СУА. 2,500 дол. Орест і Ліда Білоус (match IBM). По 2,000 дол. Василь Сосяк, 56-ий Відділ СУА, 83-ий Відділ СУА, Оксана Байко (match IBM). 1,450 дол. Мирон і Маріянна Заяць (match IBM). 1,350 дол. Андрій Котляр. По 1,000 дол. Петро і Льона Сочинські, Орест і Ліда Глут, д-р Роман і Анна Аліськевич, Маркіян Кузич, Ярослав і Марія Томоруг, Іван і Ярослава Лучечко, Любов Фірчук, Self-Reliance Association of America, Аксел і Дарія Мерле, Микола Галів, Стефан і Святослава Качарай. По 500 дол. д-р Зенон і Надія Матківські, 86-ий Відділ СУА, Михайло Сосяк, Наталія Змий. 400 дол. Володимир Петришин. 350 дол. 108-ий Відділ СУА, Мирослава Мирошниченко. По 300 дол. д-р Юрій і Таня Кузич, проф. Ярослав і Алла Лешко, Олег і Христина Самійленко, Наталія Змий, Steven & Olya Olach. 250 дол. Богдан і Ліда Гайдучок. По 200 дол. д-р Ярослав і Лариса Музичка, J. Terela (match IBM), Walter Kuzyk, Оріся Мішко. По 150 дол. Оксана Бачинська, Ігор Вітковицький, Теодозія Брикович, Анна Гбур, Уля Ільницька. По 125 дол. Зенон і Марія Коциловські, Andrew & Christine Tershakovec (match Merck Corp). По 100 дол. Наталія Кравчук, Ігор і Дарія Міскевич, John Tynes, Зенон і Веслава Куровицькі, Ірена Гладка, Анна Максимович, д-р Надія Т. Кмета, Ольга Альвіно, п-ство Міляннич, Амелія Лямберт, Микола Мельник, Святослав Боженко, Тамара Панкевич, Марія Одежинська, 86-ий Відділ СУА, Андрій Рудик, 106-ий Відділ СУА., А.Х. Косубала (match IBM), J.G. Terela (match IBM), Теодозій Коляса, Володимир і Анна Сафіян, Микола Ярко, Ольга Зазуля, Ірена Ракуш, д-р Ігор і Александра Савчук, Herman & Doris Borst, Юрій Левицький, д-р Михайло Левко, Анна Венгльовська, Оксана і Богдан Богославиць, Мирослава Кусьо, Юрій і

Міра Граб. 70 дол. Андрій Котляр. По 60 дол. AT&T (match Andriy Khomenko), Галина Корсун, Іван Скрупак, Володимир Остапак. По 50 дол. Юрій Олесницький, Alicia Behn, Дарія Сапієнза, Марія і Володимир Лихач, Марія Пінага, Ева Крижанівська, А. Чаплик, Борис і Дзвінка Захарчук, Александр Полец, Мирослава Стойко, Іван і Ярослава Лучечко, Катерина Денега, Андрея Данилюк, Любомира і Орест Чапельські, Сінаїда Левицька, Елена Булгар, Ліда Горохівська, Люба Дубно, Дарія Самотулка, Ярослав і Катря Червоняк, Розе Воробель, Зореслава Мисько, Віліям Лобур, Мирослава Тершаковець, Prudential Foundation (match Maryann Kulish), Patricia Shatynsky (match Merck Corp) B.G. Onufreiczuk (match IBM), Орест Загайкевич, Андре Жовнір, Оділе Маринович, д-р Олександр і Зоряна Латушевські, Любомира Хома. 40 дол. Іван і Зірка Филипчак. 35 дол. Frances Stek. По 25 дол. Василь Коваль, Микола і Оксана Коропецькі, Анна Суліма, Павліна і Михайло Курило, Анна Думка, Анна Клоків, Olga Blethen, Марія Котлярчук, Стефанія Тисовська, Франк Моллс, Гейл Безкоровайна, Михайло Дзіман, Марія Андрусак, Кенет Грагам, Орест Небеш, Анна Кібало, Іван і Маргарет Копичук, Всеволод Саленко, Ірена Пташник, Василь і Марія Панчак, Франк Серафин, Теодозія Федак, Оксана Радич, Маріяна Мисишин, Іван Савчук. 22 дол. Віктор Макропольський. По 20 дол. Петро Малькут, Емілія Іванів, Йосиф Васильків, Іван і Аліція Яриш, Євгенія Когут, Іванна Цьолко, Анна Вомпель, Ярослав Волощук, Анна Бекерська, Ася Гумецька, Drago & Kateryna Rosandich, Наталія Титла, Лідія Волошин, Олександра Яцкевич. По 15 дол. Ярослав Семків, Дмитро Бараницький, Надія Клос, Ганна Дусяк, Гелен Ніколас. По 10 дол. Walter Szerizak, Ксеня Ільницька, Тома Бокон, Стелія Сенишин, Софія Шашкевич, Аліція Гурал, Стефанія Покора, Олівер Фещин, Dolores J. Graham, Ольга Чегельська. По 5 дол. Люба Цьолко, Тарас Люк.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять нашого сина **бл. п. Олександра Дзеровича** складаємо 100 дол. на Український Музей. Аріяні і Іна Дзерович.

У пам'ять **бл. п. Олександра Дзеровича** складаємо 100 дол. на Український Музей. John and Larissa Viewn.

У пам'ять родичів **бл. п. д-ра Адольфа і Ольги Слиз** складаємо 1,000 дол. на Український Музей. Володимир і Богданна Слиз.

У пам'ять **бл. п. Ірини Рипецької** складаю 150 дол. на Український Музей. Яра Вон Гельбіг.

У пам'ять **бл. п. Софії Савойки** складаю 25 дол. на Український Музей. Ванда Баксер.

У пам'ять **бл. п. Надії Непрель** складаю 100 дол. на Український Музей. Зірка Воронка.

In memory of **Mrs. Mary Russell Whalon** I am donating \$50 to The Ukrainian Museum. John J. Kokoszka.

У пам'ять **бл. п. Й. Бобяк** складаю 50 дол. на Український Музей. Оксана Тритяк.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ.

Чому жінки повинні належати до США?

Тому, що це є національний обов'язок кожної українки перед нашою Батьківщиною. Кожна з нас має якийсь талант, який може використати для добра громади. Жінка, яка входить у громадське життя, тим більше в США, стає більш вартісною. Але є багато жінок, зовсім байдужими до української спільноти, воліють посидіти перед телевізією, чи зайнятись іншими справами. Це теж потрібно, але нас кличе наша Батьківщина до чогось вищого, що буде корисним для нашої громади і України, кличе нас, щоб ми не загубились, щоби зберігали наші звичаї, традиції та передавали їх молодому поколінню. Все це прийде до нас, коли ми включимось в роботу української жіночої спільноти в рядах США. Кожна жінка в організації може проявити свої здібності та вміння. В цьому я переконалася на своєму власному житті.

Коли я була 12-літньою дівчиною, в с. Синевідсько Вижне створився відділ Союзу Українок. Хоч польська влада переслідувала всіх українців, хто входив до молодечих організацій, Союз Українок гуртував жінок та молодих дівчат. Я стала членкою СУ вже в 1937-у році. Тут вчили куховарства, кравецтва, вишивання, а також навчали нас любити свою Україну, для неї працювати і жити. Тодішнє патріотичне виховання ввійшло в моє серце на все життя.

Проживаючи в Америці, вступила до 1-го відділу США в Нью Йорку в 1957 р. І діти були малими, і до праці мусіла ходити, але я завжди знаходила час відвідати сходи в США, де отримувала повне задоволення, бо тут проявилися всі мої здібності і талант. Організувала різні імпрези, доповіді, спільно з іншими членками працювала для розвитку США. Коли переїхала до Фінікс, Арізона, – включилася у працю 3-го відділу США, організувала веселі вечори, вишивані вечорниці, виставки українського народного та історичного одягу. Союзняки з задоволенням брали участь в цих імпрезах і попрацювали так, що виставка історичного та народного українського одягу стала постійною при 3-му Відділі США.

Хочу підкреслити, що довгі роки праці в США – це найкращі спомины в моєму житті. Хоча я вже у похилому віці, вже сповнилось 90 років, я продовжую цікавитись життям США і радію його розвитком.

Вступайте в члени США! Не пожалієте.

Ольга Сливка,
Арізона.

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

До нас пишуть з України!

Лист – подяка Берегиням, що об'єднують континенти.

Навкруги вирус швидкоплинне життя, постійна метушня, чимраз втрачаються моральні цінності, породжується бездуховність, зникає поняття «милосердя».

І ось серед цього є люди, котрі за мету мають об'єднати українських жінок для відродження демократичного руху, національних ідеалів, відродження українських звичаїв, обрядів, мови, культури, організації допомоги потребуючим: дітям-сиротам, напівсиротам, вдовам...

Саме серед таких, на жаль, опинилась і я. Доля так розпорядилась, що я у 16 років залишилась напівсиротою.

Але все-таки здійснилась моя мрія – я стала студенткою юридичної академії ім. Ярослава Мудрого у м. Харкові... Мені випав щасливий шанс – стипендія від Союзу Українок Америки... я безмежно вдячна за цю спонсорську допомогу.

...У цей ювілейний для Вас рік я і моя сім'я із вдячністю схиляють голову перед спонсорами-добродіями, зокрема Стефаном і Володимирою Сливоцькими. Нехай доля нагородить їх усілякими благами, Бог дасть міцне здоров'я на многії літа.

Я глибоко переконана у тому, що у Союзу Українок Америки гідне минуле і шляхетне майбутнє.

З повагою, стипендіатка Марта.

ПОЖЕРТВИ ЗА ЧЕРВЕНЬ І ЛИПЕНЬ 2011

550 дол. 50-ий Відділ СУА (50); 500 дол. Goldman Sachs Matching Gift Program (O Szul), Ірена Кочержук Гарріс; 350 дол. д-р Стефан і Тамара Тимків (78); 250 дол. Роман і Мотря Слоневські (78) в пам'ять бл. п. Таїсси Турянської; 220 дол. Надія Шмігель (83), Рома Шуган (83); 200 дол. Люба Більовшук (98), Zweneslawa Zapar Clem; 110 дол. Ігор Р. Гованський, 45-ий Відділ СУА (45); 100 дол. George I Kiebusinski; 70.00 – NN (98) in memory of Daniel Bilowchtchuk; 60 дол. Ефрозима Принада; 42 дол. Рената Бігун (28); 30 дол. Ірена Грочола, Роман і Стефанія Король (86) в пам'ять бл. п. Таїсси Турянської; 25 дол. Роман Гац, Йосиф Гаврильців; 10 дол. Eugene Gulycz, Любомир Конрад, Ola Sawitsky.

В ПАМ'ЯТЬ

У другу болючу річницю смерти мого дорогого батька, Сидора Новаківського, складаю 1,000 дол. на стипендії для дітей в Україні через 54-ий Відділ СУА. Дарія Новаківська Лисий.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на могилу **бл. п. Лілі Білик** пересилаю 100 дол. на потреби Стипендійної Акції СУА, через 107-ий Відділ СУА. Оксана Сидорак, Гілзборо, Каліфорнія.

На свіжу могилу дорогої **бл. п. Ірини Остапчук** жертвуємо 100 дол. на Стипендійну Акцію СУА, через 86-ий Відділ СУА. Сестра Оля Ганкевич і швагрова Наталія Клапіщак.

Щиро дякуємо!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА,
М. Орися Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530
Email: Mariapolanskyj@verizon.net

HOT FLASHES

by Ihor Magun, MD, FACP

“Hot flashes” are dreaded words that resonate in women all around the world; they refer to sensations that can make everyday life difficult and that most would prefer not to experience.

What exactly are hot flashes and what is the physiology surrounding this condition?

Many abnormal hormonal conditions can produce hot flashes, but by far the most common cause is due to menopause. Physical manifestations are sudden feelings of intense warmth (blushing) or just profuse sweating (mostly on the upper body) followed by a chill. A typical hot flash has the duration of one to five minutes. Some women experience a rapid heartbeat (palpitations), a feeling of pressure in the head, dizziness, faintness, or weakness. The frequency with which these symptoms manifest themselves can vary from several times a day to only a few times per week. They can occur at night, interrupting sleep and leading to chronic insomnia, which in turn leads to depression and anxiety.

The exact cause of hot flashes is not known. Low estrogen, as seen in all women in menopause, is not the only factor, as many women in menopause with low estrogen do not experience any symptoms. However, one theory focuses on the hypothalamus, our body's thermostat. It is located at the base of the brain. Lower estrogen levels appear to disrupt in some women the hypothalamic function, triggering the hallmark symptoms.

There are risk factors which seem to universally either trigger or exacerbate the symptoms. These include smoking, increased alcohol intake, high body mass index (obesity) as well as inactivity. Ethnicity plays a role. Hot flashes are seen more frequently in African American women than in women of European descent. Interestingly, women of Asian descent have a lower incidence than white European women.

To reduce symptoms, look at your lifestyle and incorporate changes. Some women know their "triggers." These may include hot (temperature) beverages/soups, spicy foods, caffeine, alcohol, cigarettes, hot weather or an

overheated house. Dressing in layers can be helpful as it enables you to adjust quickly to environments with fluctuating temperatures.

Since estrogen appears to be the main player in the symptoms, it would seem logical to just replace it. There has been quite a lot of controversy over the possible risks of estrogen replacement, such as increase in uterine cancer and breast cancer, propensity for developing blood clots as well as negative effects on the heart. Severe cases do require use of estrogen replacement, with careful monitoring of potential problems. However, it is no longer the "go-to treatment of choice."

Alternative prescription treatments advocate the use of low doses of antidepressants, anti-seizure medications, or certain specific blood pressure medications. The use of herbal medications, especially black cohosh, dong quai, or kava, has not been helpful. In fact, they can have harmful side effects and drug interactions in those individuals already taking prescription medications.

Evaluation for other hormonal disorders should be in the differential diagnosis—including those of the thyroid gland which can mimic the same symptoms as the ones caused by menopause.

Hot flashes are not pleasant and can be quite frustrating. Approximately eighty percent of women suffer from them before, during, or after menopause. Most hot flashes taper off with time. Many have only a few episodes and never recur.

Speak with your physician about your concerns and note your triggers, especially those that pertain to your lifestyle. Many women do find that lifestyle changes have a positive impact on their symptoms. This may improve other aspects of your life better than any pill you can swallow.

In order to change,
we must be sick and tired
of being sick and tired.

ПРИЄМНА ЗУСТРІЧ ВІЛЬНИХ ЧЛЕНОК СУА

Шановна редакціє!

Вільні членки колишнього 47-го Відділу СУА м. Рочестер просять помістити нижче поданий допис в журналі «Наше життя». Можливо, він стане поштовхом, або порадою для тих старших членок, відділи яких розв'язуються у зв'язку з похилим віком союзниць.

З повагою,

Люба Білозір-Баран.

Наближається весна... Вона ще далеко, але подих її відчуває все живе. Скільки курликань, свистів, сюрчання пташок – це пісні кохання, жага до відродження життя. З'являються перші квіти: фіалки, крокуси, гіацинти, тюльпани, ховаючись в кущах серед минулорічної трави і листя від ранкових приморозків і холодних вітрів, усміхаються до нас. А героїнею природи є верба, ніжні котики якої закликають до пробудження всього живого, ніби примовляють: “Дивіться, нас холод не переможе”.

Стільки вражень накопичується за зиму в тих, хто спостерігає за світом через вікно, з власного порога чи ганку, або повільно проходить стежкою по вулиці. А в кімнаті багато спокою, самотності, недомагань... Ми всі чекали цієї весни. Ми – це вільні членки СУА колишнього 47-го Відділу м. Рочестер, Округи Північний Нью Йорк, які зустрілися у квітні. Якою бажаною була ця зустріч! Тихою радістю світилися наші обличчя, ласкавим поглядом обнімали одна одну від входу у приміщення Української Кредитової Спілки, яка надає нам залу для зустрічей. Спочатку помолилися за здоров'я всіх: і присутніх, і тих, хто не зміг прийти, перебуваючи у старечих домах або в шпиталі чи під домашньою опікою. Помолились за здоров'я і покращання життя тих, хто 25 років тому пережив Чорнобильську катастрофу і за тих, що в Японії пережили землетрус і цунамі, щоб не повторився другий Чорнобиль, що загрожує здоровому існуванню людства. Після молитви поділилися новинами про стан здоров'я, про те, як пережили зиму. З вістями з України нас

повідомляє Лідія Захарків. Скільки надій покладали ми на певне позитивне зрушення демократії в Україні, але і далі з обуренням слухали про антинародні дії сучасного уряду. З надією підтримували тих, хто виступає за відродження України, її мови, підтримує культуру і українські традиції. Ділились враженнями, побажаннями і пригадуємо події, що зв'язують нас з Україною. Незабутні спогади про родину, свята сповнюють нас щемливими згадками про далекі роки дитинства, юності, вірних друзів.

З замріяного стану виводять всіх веселі історії і анекдоти, що собі пригадуємо. А розмова за кавою і солодким сповнена родинним теплом. Кожній з нас хочеться поділитися своїм теперішнім життям, висловити радість за онуків чи правнуків, про своє здоров'я і лікування. Поради одних стають наукою для інших. Але всі одностайні в тому, що поки Бог дає ще сили, бажання і можливості – зустрічатися кожного місяця, так, як це було минулого року. Швидко минають дві години. Гуртом чистимо місце, де проводили зібрання. Одні йдуть швидше, інші – повільно, гутром, продовжуючи неокінчені розповіді і бажаючи всім: “До нової зустрічі!”

Від редакції.

Щиро дякуємо за теплий і змістовний допис. Бажаємо всім Вам, дорогі посестри, ще багато років зустрічатися в доброму здоров'ї і приємному настрої. Щастя Вам, Боже!

Допис надруковано з запізненням через XXIX Конвенцію СУА. Вибачте!

З ДІЯЛЬНОСТІ 29-ГО ВІДДІЛУ СУА В ЧІКАГО

Заслужена нагорода Еви Зеленко – голови 29-го Відділу СУА

Нагороджені грамотою УККА-Чикаго. В центрі Ева Зеленко і союзники 29-го Відділу СУА.

Приємна несподіванка зустріла членок 29-го Відділу СУА, які прибули на відзначення свята Соборности українських земель, яке відбулося в Культурному Осередку громади Чикаго. Спочатку присутні з цікавістю заслухали доповідь Христини Бідяк з Канади та вшанували пам'ять Іванни Горчинської, яка довгі роки з посвятою виконувала різну працю в українських організаціях Чикаго.

Щорічно це свято влаштовує Іллінойський Відділ Українського Конгресового Комітету Америки і при цій нагоді вручає грамоти подяки кращим людям громади. Переважно такими нагородами іменують мужчин, які кілька років були у проводі однієї з ділянок громадського життя. Рідко відзначають жінку, яка, можливо, не так голосно, але ефективно довгі роки сумлінно виконувала ту чи іншу важливу працю в громаді.

Якраз напередодні 50-літнього ювілею 29-го Відділу СУА грамотою подяки відзначено нашу голову Еву Зеленко.

Малою дитиною вона приїхала з

батьками до Чикаго, виростала у патріотичній родині, вихована в школі св. Миколая та в українських молодечих організаціях. Після студій в Rosary College виховувала двох синів також в українському дусі.

Понад 30 років Ева Зеленко присвятила праці у 29-му Відділі СУА, шість з яких, виконуючи обов'язки голови відділу. Активна теж в управі фундації Голодомору та в управі Іллінойського Відділу УККА. В користь української справи використовує свої професійні знання у Краєвій Асоціації Америки Осередків Працевлаштування. Була представником цієї організації у Східній Європі, отож у значній мірі причинилася до створення таких осередків в Україні. Також пані Ева співпрацювала з Центром Міжнародних Гостей в Чикаго та гостила багатьох делегатів з України, надаючи їм потрібні інформації.

Гратуємо голові нашого 29-го Відділу СУА за заслужене призначення громади за її довголітню активну громадську провідну працю в Чикаго.

Обговорення Відкритого листа Президенту України В. Януковичу від Сокальської районної організації Львівської обл. Союзу українок

Дуже цікавими були сходини членок 29-го Відділу СУА, на яких було прослухано та обговорено Звернення-протест союзниць Сокальського р-ну, що на Львівщині.

З боєм в серці писали цього листа щирі патріотки України, яким не байдужа доля своєї держави, її мова, культура, історія, її славне і трагічне минуле. Зокрема, в листі пишеться: “Ми виховуємо своїх дітей і онуків і хочемо, щоб вони виростили на засадах християнської моралі, чесними, добрими, розумними і понад усе любили Бога і свій рідний край.

За час Вашого керування державою ми стрімко повертаємось в рабське становище. Але ж ми – вільний народ. Маємо свою незалежну державу, за яку так дорого заплатили. Мільйонні жертви, ріки крові... Наша земля вкрита могилами і Вам, пане Президенте, треба пам'ятати про це... Вас вибрав український народ, Ви присягали йому на вірність, тому зобов'язані йому слу-

жити. Це Ваш святий обов'язок... Ми – цивілізований народ, який з давніх давен орав, сів, вирощував хліб і має величезну культурну спадщину! Таким скарбом не може похвалитися жоден народ світу. Наші князі, гетьмани, полководці були високоосвіченими людьми і у світову культурну скарбницю вклали вагомий внесок. Наша княжна Анна-Ярославна, королева Франції, присягала на Євангелії, яку привезла зі собою з Русі-України. Згодом на ній присягали всі королі Франції. До сьогодні зберігається та унікальна реліквія в центральному музеї Парижа. Княжна Анна в той час була найосвідченішою жінкою в Європі...”

Ми висловили свою солідарність з союзницями України, бо також вболіваємо за майбутнє українського народу, за його дітей і онуків.

Рута В. Галібей,
пресова референтка.

Участь у виставці мистців-жінок Чикаго

Учасниці виставки (зліва): Оксана Веселовська, Олександра Дяченко-Кочман, Гандзя Маршал, Дарія Ярошевич, Дана Дикий, Ліна Косик, Ева Зеленко – голова відділу.

Членки 29-го Відділу СУА брали участь у виставці мистців-жінок Чикаго у пам'ять Алли Горської, влаштованої Об'єднанням Жінок Оборони Чотирьох Свобід України, Відділом ім. Алли Горської. Мисткині нашого відділу представили на виставці свої творчі роботи. Зокрема, Олександра Дяченко-Кочман демонструвала свою власну чудову кераміку, а Гандзя Маршал – прекрасні картини.

О. Дяченко-Кочман.

ЗОЛОТІ ІКОНИ

Напроресні, 8 квітня, 2011 р. під час сходу нашого 96-го відділу СУА ім. Алли Горської в Дітроїті пані Іва Лісікевич прочитала дуже цікаву ілюстровану доповідь про ікони «Мистецтво – це своєрідний спосіб висловлення, пізнання і розуміння історії нашої цивілізації».

Ікона у візантійському мистецтві – це зображення Богородиці, Христа та різних святих, а що ми прийняли християнство від Візантії, то у нашому мистецтві утвердився візантійський стиль. Я хочу сконцентруватися на українських іконах.

Перші ікони в Україні були грецького походження, які збереглися до наших часів з XI-XII століть. Українці завжди мали велику пошану до ікон. Наші іконописці найчастіше малюють Божу Матір з Дитятком на руках, Ісуса Христа, святого Миколая, Архангела Михаїла та святого Юрія. В іконах, виконаних у візантійському стилі згідно їх правил (канонів), постаті святих зображені дуже худими, лиця аскетичними і з великими очима. Символічними в них є і кольори: золотий – символ Небесного Царства, пурпуровий – царської влади, синій – неба, зелений – скромності, чорний – смерті, білий – чистоти, червоний – мучеництва.

Ікони виконуються спеціальною технікою, дотримуючись приписів і традицій. Дошку покривають левкасом (алябастер з клеєм), тоді приходиться рисувати, який замальовують яйцевою темперою, вкривають позолотою, а зверху накладають лак з олії. Це справді є дуже складний процес. Ми, українці, завжди мали повагу та п'ятизм до ікон, тому їх так багато в наших церквах та в індивідуальних колекціях.

Пані Іву Лісікевич представила нам Ліда Тарашук, подаючи їй короткий життєпис: народилася в Дітроїті, закінчила Українську католицьку школу Непорочного Зачаття, поступила на студію історії та малярства на Wayne State University в Дітроїті, отримавши диплом магістра.

Закриваючи сходи, голова нашого відділу Ірена Петріна сердечно подякувала доповідачці за цікаву розповідь, а Л. Тарашук подарувала їй китицю квітів. Подякувала голова і всім присутнім на сходинах, запросивши їх на смачну перекуску, приготовлену союзницями нашого відділу.

*Христина Юзич,
секретар 96-го Відділу СУА.*

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»

150 дол. Мира Волошин і Євгенія Новаківська.

110 дол. з приємної нагоди – пікніку і вдячності 12-му Відділові СУА ім. Олени Пчілки складають присутні членки 33-го Відділу СУА ім. Лесі Українки у Клівленді, Огайо.

100 дол. 65-ий Відділ СУА в Нью Бронсвік, Нью Джерзі.

100 дол. в пам'ять **бл. п. Оксани Бак-Бойчук**, Дарія Лисий.

50 дол. замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Богдана Савчука**, чоловіка членки 83-го Відділу СУА Наді Савчук. Управа і членки 83-го Відділу СУА.

50 дол. з нагоди 20-літнього Ювілею 95-го Відділу СУА. Членки 65-го Відділу СУА, Нью Джерзі.

50 дол. в пам'ять **бл. п. Андрія Маляра**, брата членки відділу Наді Андрус. Членки 68-го Відділу СУА в Сиракюзах, Нью Йорк.

50 дол. в пам'ять **св. п. Ярослави Попович**. Оля і Ігор Левицькі.

30 дол. в пам'ять **бл. п. Юлії Куян**. Марія Лісовська.

\$25 in memory of the late Joseph Kaszycky, husband of Branch #56 Member Zofia Kaszycky. Branch #56.

20 дол. Наталія Титла.

Щедрим жертводавцям висловлюємо щирі подяку!

Як Оля ВЕЛИКОЮ стала

Маленька Оля дуже хотіла вирости. Дуже - дуже! А як це зробити, вона не знала. Все перепробувала: і в маминих черевиках ходила, і в бабусиному фотелі сиділа, і таку модну зачіску, як у тітки Соні, робила. І серезки на вуха закладала, і годинника на руку чіпляла.

Нічого не виходило. Всі в хаті тільки сміялися з неї та жартували.

Аж одного разу задумала Оля підлогу підмітати.

І підмела!

Та так добре підмела, що мама навіть здивувалась:

—Олюню, — сказала, — *невже ти великою стаєш?*

А коли Оля *чисто-начисто*

вимила посуд у кухні й *сухо-*насухо витерла його рушником, тоді не лише мама, але й тато здивувався. Здивувався тато і при

всіх за столом сказав:

—А ми й не помітили, як у нас Оля *виросла*. Не тільки підлогу підмітає, а й миє посуд.

Тепер усі маленьку дівчинку Олю *великою* називають. І *вона* себе *дорослою*

почуває, хоч і ходить у своїх крихтних черевичках і в коротенькій суконочці.

І *без* такої зачіски, як у тітки Соні.

Без серезок ...

І *без* годинника.

Бо не *вони* малих великими роблять.

Story: Iker (I. Kernytskyj) originally appeared in "Veselka", June 1959, a children's magazine, published by Ukr. Nat'l. Ass'n. Illustration: Kristine A. Izak, a UNWLA member-at-large. Pages were arranged by CRS.

Вказівка: нарисуй в кожному квадратику під великим предметом, а під малим предметом. (Часами квадратик є біля предмета.)

☐ ☐ фотель(и) — armchair(s)	☐ ☐ черевик(и) — shoe(s)	☐ ☐ щітка(и) — brush(es)
☐ ☐ серезки — earrings	☐ ☐ годинник(и) — wristwatch(es)	☐ ☐ суконка(и) — dress(es)
☐ ☐ м'яч(и) — ball(s)	☐ ☐ мітла(и) — broom(s)	☐ ☐ олівець(и) — pencil(s)
☐ ☐ миска(и) — bowl(s)	☐ ☐ риба(и) — fish (in a fishbowl)	☐ ☐ пес(пси) — dog(s)
☐ ☐ баскетболіст — basketball player	Як Оля перемінила себе у велику, дорослу дівчинку? Що ти можеш зробити, щоб тебе звали дорослою чи дорослим вдома?	☐ ☐ людина/person — страус/ostrich

UNITED STATES POSTAL SERVICE® (All Periodicals Publications Except Requester Publications)

1. Publication Title: **"OUR LIFE"**

2. Publication Number: 4 1 4 6 0 0

3. Filing Date: 9/25/11

4. Issue Frequency: MONTHLY except AUGUST (11 issues)

5. Number of Issues Published Annually: 11

6. Annual Subscription Price: \$30.00

7. Complete Mailing Address of Known Office of Publication (Not printer) (Street, city, county, state, and ZIP+4):
OUR LIFE - 203 2ND AVE NEW YORK, NY 10003

Contact Person: Olya Stasjuk
Telephone (include area code): (212) 533-4646

8. Complete Mailing Address of General Business Office of Publisher (Not printer):
Ukrainian National Women's League of America, Inc.
203 2nd Avenue 3th Floor
New York, NY 10003

9. Full Names and Complete Mailing Addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor (Do not leave blank):
Publisher (Name and complete mailing address): Ukrainian National Women's League of America, Inc.
203 2nd Ave
New York, NY 10003
Editor (Name and complete mailing address): Tamara Stadychenko (until 9/30/2011)
2180 Woodland Road
Abington, PA 19001

Managing Editor (Name and complete mailing address): Ukrainian National Women's League of America, Inc.
203 2nd Ave
New York, NY 10003

10. Owner (Do not leave blank. If the publication is owned by a corporation, give the name and address of the corporation immediately followed by the names and addresses of all stockholders owning or holding 1 percent or more of the total amount of stock. If not owned by a corporation, give the names and addresses of the individual owners. If owned by a partnership or other unincorporated firm, give its name and address as well as those of each individual owner. If the publication is published by a nonprofit organization, give its name and address.)

Non-profit organization
No stockholders

11. Known Bondholders, Mortgagees, and Other Security Holders Owning or Holding 1 Percent or More of Total Amount of Bonds, Mortgages, or Other Securities. If none, check box None

Complete Mailing Address

12. Tax Status (For completion by nonprofit organizations authorized to mail at nonprofit rates) (Check one)
 Has Not Changed During Preceding 12 Months
 Has Changed During Preceding 12 Months

PS Form 3526, September 2007 (Page 3) (Instructions Page 3) PSN 7530-01-000-9031 PRIVACY NOTICE: See our privacy policy on www.usps.com

13. Publication Title: "OUR LIFE"

14. Issue Date for Circulation Data Below: September 2010

15. Extent and Nature of Circulation	Average No. Copies Each Issue During Preceding 12 Months	No. Copies of Single Issue Published Nearest to Filing Date
a. Total Number of Copies (Net press run)	2213	2100
b. Paid Circulation (By Mail and Outside the Mail)		
(1) Mailed Outside-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541 (include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)	1971	1945
(2) Mailed In-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541 (include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)	0	0
(3) Paid Distribution Outside the Mail, including Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors, Counter Sales, and Other Paid Distribution Outside USPS®	0	0
(4) Paid Distribution by Other Classes of Mail Through the USPS (e.g. First-Class Mail®)	35	33
c. Total Paid Distribution (Sum of 15b(1), (2), (3), and (4))	2006	1978

d. Free or Nominal Rate In-County Copies Included on PS Form 3541	1	1
e. Total Free or Nominal Rate Distribution (Sum of 15d(1), (2), (3) and (4))	17	17
f. Total Distribution (Sum of 15e and 15c)	2023	1995
g. Copies not Distributed (See Instructions to Publishers #4 (page #3))	109	105
h. Total (Sum of 15f and g)	2132	2100
i. Percent Paid (15c divided by 15f times 100)	99.16	99.15

16. Publication of Statement of Ownership
 If the publication is a general publication, publication of this statement is required. Will be printed in the October 2011 issue of this publication. Publication not required.

17. Signature and Title of Editor, Publisher, Business Manager, or Owner
 Date: 9/18/11
 Mariana Zajec

I certify that all information furnished on this form is true and complete. I understand that anyone who furnishes false or misleading information on this form or who omits material or information requested on the form may be subject to criminal sanctions (including fines and imprisonment) and/or civil sanctions (including civil penalties).

MASHA ARCHER

extraordinary jewelry

Now Available for Purchase Online
A unique and exclusive selection of
Masha Archer Art to Wear
Limited quantities per item
Visit www.masha.org/purchase

Available at select Saks Fifth Avenue locations nationwide and...

Ukrainian Museum Gift Store
New York, NY
212.228.0110

San Francisco Opera Shop
San Francisco, CA
415.861.4008

Ritz-Carlton Hotel Gallery
San Francisco, CA
415.296.7465

La Perlelle
Sarasota, FL
941-388-2458

Ritz-Carlton Hotel Gallery
Naples, FL
239.598.3300

Mariinsky Theatre Gift Shop
Teatralnaya Square
St Petersburg, 190000

visit www.masha.org for more venues and trunk show updates

'maria muchin'

Available for purchase now at Blurb Books Online

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька
Маріяна Заяць - голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Уляна Зінич	- 1-ша заступниця голови
Анна Мацілінська	- 2-га заступниця голови для справ організаційних
Софія Геврик	- 3-тя заступниця голови для справ культури
Лідія Білоус	- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Ольга Кузишин	- пресова секретарка
Дарія Дроздовська	- кореспонденційна секретарка
Надія Цвях	- скарбник
Рома Шуган	- фінансова секретарка
Віра Кушнір	- вільна членка
Марія Андрійович	- вільна членка

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Рудик	- суспільної опіки
Святослава Гой-Стром	- виховна
Рокс оля на Місило	- мистецтва і музею
Марія Полянська	- стипендій
Ольга Дроздович	- архівар
Марта Пеленська	- екологія і здоров'я
Роксоляна Яримович	- вільних членок
Зоряна Гафткович	- вебсайт

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон	- голова
Ярослава Мулик	- членка
Рената Заяць	- членка
Марія Томоруг	- заступниця членки
Татіяна Рішко	- заступниця членки
Оксана Скипакевич Ксенос	- парламентарист
Лідія Слж	- україномовний редактор журналу „Наше Життя“
Олеся Валло	- англомовний редактор

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Яхницька	- Дітройт
Ірина Бучковська	- Філадельфія
Галина Романишин	- Нью Йорк
Зінна Джус-ДеБол	- Північний Нью Йорк
Ольга М. Луків	- Нью Джерзі
Іванна Шкарупа	- Огайо
Любомира Калін	- Чикаго
Зоряна Мішталь	- Нова Англія
Марія Кейд	- Центральний Нью Йорк
Орися Зінич	- зв'язкова віддалених відділів

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА /
UNWLA INC, HEADQUARTERS:
203 Second Ave., New York, NY 10003
Tel.:(212) 533-4646 • Fax:(212) 533-5237
office@unwla.org

Website: www.unwla.org

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ /
THE UKRAINIAN MUSEUM
222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212)228-0110 Fax (212)228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website:www.ukrainianmuseum.org

*“Взори вишивок домашнього промислу на Буковині”. Надіслала Орися Зінич.
Examples of cottage industry embroidery from Bukovina.
Contributed by Orysia Zynycz.*